

[2nd March 1955]

MR. SPEAKER :—" Perhaps the hon. Member was not in the House when it was circulated. On this side (Opposition side) they say they have all received. Anyhow, copies will be sent now."

SRI S. RAMALINGAM :—" இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வர்களுடன் அதிகப்படியாக கட் மோஷன் கொடுப்பதால் இந்தப் பக்கத் தில்தான் அந்த லிஸ்டை சர்குலேட் செய்தார்கள்."

MR. SPEAKER :—" ஒரு பக்கத்திற்கு மட்டும் கொடுத்தார்கள், மற்ற பக்கத்திற்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" கொடுக்கும் கட் மோஷன்களை நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டியதாக இருப்பதால் எங்களுக்குத்தான் லிஸ்டை கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது."

9-40
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, under rule 154 (1) and rule 192 of the Madras Assembly Rules, I beg to move—

'That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the Demands for Grants are to be taken up and the time to be allotted for the discussion of each Demand.'"

MR. SPEAKER :—" Since the recommendations have been made by the Business Advisory Committee of this House, I hope the House agrees to the motion and that there is no opposition to it."

The motion was put and carried.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1955-56—cont.

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" Sir, really I was taken aback"

MR. SPEAKER :—" Yesterday the hon. Member worried me in my Chamber, to give him a chance to speak. So I have called him."

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" இப்பொழுது நண்பர்கள் என்னை தமிழில் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். நான் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில் எவ்வளவு பலவீனமாக இருப்பேனோ அப்படியே தான் தமிழில் பேசினாலும் பலவீனமாக இருப்பேன். இருந்தபோதிலும் நான் தமிழிலேயே பேச விரும்புகிறேன்.

" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நம் முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் வெகு அழகாக கொடுத்திருப்பதாக இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இருந்த போதிலும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி குறை சொல்லுவதாகவும் தெரிகிறது. எந்த நிர்வாகத்திலும் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுவதாக இருந்தால் அதை நல்ல முறையில் சொன்னால் அது நிர்வாகத்திற்கு வெகு அழகாக இருக்கும். அப்படி எதிர்க்கட்சியினர் குறைசொல்லாவிட்டாலும் அந்த நிர்வாகம் நன்றாக இருக்காது, அது அழகாகவும் இருக்காது. அப்படி சொல்லாவிட்டால் அவர்களை அப்போசிஷன் என்று சொல்லுவது சரியான முறையாக இருக்காது. இப்படியே பல அரசியல் வாதிகளும் சொல்லுகிறார்கள்.

2nd March 1955] [Sri A. Ramasami Tevar]

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதில் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் சில திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமைத்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு சில வரியைக் கொண்டுவருவதைப்பார்த்து அது கெடுதலாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்றப்படி நாம் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தத் திட்டத்தில் எட்டாவது வரையில் படிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் இலவசமாக படிப்பு கற்றுக்கொடுப்பதாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல முறையாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதற்காக ஒரு பரிசாரம் தேடவேண்டியதுதான்.

“வரி இல்லாமல் நாம் நம்முடைய நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே புகையிலைக்கு மத்திய அரசாங்கம் வரி போட்டிருந்தார்கள். அந்த வரியிலிருந்து வசூலிக்கும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் நம்முடைய சர்க்காருக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள் என்றும் அந்தத் தொகையை இப்பொழுது கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்றும் வரவுசெலவுத் திட்டப் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையையும் நான் கொடுப்பதாக தீர்மானித்திருக்கிறேன். அப்பொழுது அதைப்பற்றி நான் விரிவாக பேசலாம் என்றிருக்கிறேன். இப்பொழுது அவர்கள் கொடுத்துவந்த வரி விகிதத்தை நிறுத்தி விட்டதால் இந்த சர்க்கார் புகையிலைக்கு வரி போடப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வந்துகொண்டிருந்த சமார் 30 அல்லது 40 லட்சம் ரூபாய் இப்பொழுது வருவதில்லை. அதை ஈடு செய்வதற்காக இந்த வரியைக்கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கமாட்டோன் என்று சொல்லிய பணத்தை திருப்பி வாங்குவதற்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி இந்தப் பணத்தை மறுபடியும் அவர்கள் ஈடு செய்யப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். இதை இந்த சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் சிலர் புகையிலை உபயோகப் படுத்துவது என்பது ஒரு லக்ஷரியாக (luxury) இருக்கிறது என்றும் அது சுகாதாரத்திற்கு ரொம்பவும் கெடுதல் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே தெரிய டாக்டர்களும் பெரியவர்களும் சரட்டினை பண்ணியிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரியாகக் கிடையாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு பெரிய டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். ‘It is a very refined solace after labour’ என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதில் குற்றம் குறை இல்லை. ஏற்கெனவே அதிக பளுவாக சங்க வரியை மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். பீடி முதலியவைகளுக்கு விற்பனை வரி போடுவதானது மிகவும் துர்லபமான காரியம். அப்படி செய்யவே கூடாது. அதனால் மத்திய சர்க்காருடன் நமது நிதி மந்திரி போராடி நமக்குக் கிடைத்து வந்த 30 அல்லது 40 லட்சம் ரூபாயை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து ஈடு செய்துகொண்டால் மிகவும் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இரண்டாவதாக சில இடங்களில் புதியத் திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றப் போவதாகத் தெரியவருகிறது. அதில் முக்கியமானவை கட்டளைத் திட்டம். கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்தத் திட்டம் கூடியசீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று சென்னார். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அதைப் பற்றி யோசிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினால் இந்தத் சர்க்கார் இதை இந்த ஆண்டிலேயே கண்டிப்பாக எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும். மத்திய சர்க்காருக்கு கண்டிப்பாக இதைப்பற்றி எழுதி இரண்டாவது ஐந்தாண்டில் திட்டத்தில் இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். இதை நம்முடைய சர்க்காருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Ramasami Tevar] [2nd March 1955]

“பிறகு, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஓரத்தநாடு தாலுகாவில் அவசியமாக மின்சாரத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே மராமத்திலாகா மந்திரியிடம் இதைப்பற்றி சொல்லியும் இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டு வருவதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் அது ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அதனால் பல விவசாயிகள் பயனடைவார்கள். ஆகவே இந்த வருஷத்திலாவது அவர்களுக்கு அங்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாக நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அந்த இடத்தில் சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து ஒரு ஆதாரக் கல்வி பள்ளிக்கூடத்தை கட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அது மூடியே இருக்கிறது. காரணம் தெரியவில்லை. அந்த ஆதாரக் கல்வி பள்ளிக்கூட திட்டத்தை இந்த வருஷத்திலாவது எடுத்து நடத்தும்படியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் ரொம்பவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி பல திட்டங்களை வகுத்து நடத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரத்சபாபதி கமிட்டி சில திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டி சேர்மன்கள் பலர் அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. அத்துடன் சில அதிகாரங்களை முனிசிபல் சேர்மன்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த அசெம்ப்ளியில் அதைப் பற்றியும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

“சில முனிசிபாலிட்டிகளில் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அவைகளுக்கு தண்ணீர் வசதித் திட்டமும் பாதாள சாக்கடை வசதித் திட்டமும் எடுத்துச் செய்யவேண்டியது முக்கியமாக இருக்கிறது. வரப்போகும் இரண்டாவது ஜந்தராண்டுத் திட்டத்திலாவது இவைகளை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சன்மானம் பெற்று அந்தப் பணத்திலிருந்து செய்து கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். அதையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9-49 a.m. “நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுந்திருக்கிறதென்று சொல்லி அதை ஈடுகட்ட புதிய வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது வரவுசெலவுத் திட்டம் ஆரம்பத்தில் பற்றாக்குறையாகக் காணப்பட்டாலும் நிச்சயமாக கடைசியில் உபரித் திட்டமாகவே அமையும். அதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகவே தான் சர்க்கார் புதிய வரிகளைப் போடுவது அவசியமா என்பதை நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேறு எந்த மாகாணமும் புதிய வரி போடவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது நாம் மாத்திரம் புது வரி போடுவதானது அவ்வளவு சரியானதாக இருக்காது. நம் ராஜ்யத்திற்கு நல்ல அனுபவமும், திறமையும் வாய்ந்த நிதி மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்விஷயத்தை நன்கு கவனித்து துண்டு விழுந்துவிடுமோ என்கிற அபாயத்தில் புதிய வரியைப் போட்டு மக்களுக்கு மேலும் மேலும் துன்பம் அளிக்காது இப்படியே விட்டுவிட்டால் நிச்சயமாக கடைசியில் நமது ராஜ்யம் பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்குமே தவிர துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு புகையிலைக்கு வரி போட உத்தேசித்திருப்பது ரொம்ப வருந்த வேண்டிய விஷயம். அதைப்பற்றி பின்னால் பேசுகிறேன். அது சம்பந்தமாக ஒரு கட் மோஷனை கொடுக்கலாமென்று இருக்கிறேன். சர்க்காரே அதற்கு இடமில்லாமல் இதைப்பற்றி எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து புதிய வரி போடும் கொள்கையைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி விட்டுவிட்டார்களே யானால் நிச்சயமாக இவ்வாண்டு உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்குமே தவிர துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

2nd March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" I wish to inform the House that I have reduced the time-limit from fifteen minutes to ten minutes."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" On a point of order, Sir. May I bring to the notice of the Chair that it was agreed at a conference of party leaders that there should be uniformity of time for all hon. Members from the first day to the last day of the general discussion and accordingly a time-limit of fifteen minutes was fixed. May I know how and why it should be cut down to ten minutes in mid-discussion against a solemn understanding."

DEPUTY SPEAKER :—" There are a number of hon. Members to speak. I think about 50 hon. Members intend to speak to-day and it is not possible to give fifteen minutes to each hon. Member. So I have reduced it to ten minutes.

(At this stage there were protests from several hon. Members.)

" How is it possible to give chance to every hon. Member to speak for fifteen minutes."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Even if it is fifteen minutes, there may not be more than sufficient speakers for the coming three days and, therefore, fifteen minutes may be allowed for each hon. Member who wishes to speak."

* SRI G. GOVINDAN :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப்படும் பதினைந்து நிமிஷ நேரத்தைக் குறைக்கக்கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறைந்தது பதினைந்து நிமிஷமாவது கொடுத்தால்தான் அங்கத்தினர்களால் சொல்லவேண்டியதை நன்றாகச் சொல்லமுடியும். ஆகவே இதுவரையில் எல்லோருக்கும் கொடுத்து வருவதைப் போலவே இனியும் எல்லோருக்கும் பதினைந்து நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, may I submit that for the time being, fifteen minutes may be allowed but after going through the list of speakers if it is found that there are more hon. Members to speak, it may be cut short."

DEPUTY SPEAKER :—" Does the hon. Member mean that should be done at the end. I have no objection to it but it is all left to hon. Members."

* SRI E. T. KUNHAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1955-56 ലേയ്ക്കുള്ള ബഡ്ജറ്റിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം സംസാരിക്കുന്നതിന്റെ നാനൂറു ശതമാനം ഞങ്ങളിലായും പട്ടിണിയും പകുതി വാഗ്ദാനം പടർന്നുപിടിച്ച ജനങ്ങൾ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് സോഷ്യലിസം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. എന്നാൽ ഈ സോഷ്യലിസം എന്നൊരു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിലെ ജോലിയില്ല. ജോലിയുള്ളവർക്കുതന്നെ ജീവിക്കാൻ മതിയായ കൂലി കിട്ടുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള വിദ്യേച്ഛ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കാം. യാതൊരു ഒഴിവുമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ കോർപ്പറേഷൻ, നികുതി അടയ്ക്കേണ്ട കാലം വരുമ്പോൾ ഒരു കെട്ട് തുപ്പുമെട്ടെങ്കൊണ്ട് നിലങ്ങളിലെല്ലാം കൊടി നാട്ടണം, നോട്ടീസ് നടത്തണം. ബുദ്ധിയിൽ രണ്ടു ദിവസമെങ്കിലും താമസം കാലിസിൽ പോകണം. തപാലടക്കാൻ പോകണം. മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെങ്കിലും ഗ്രാമത്തിൽ വന്നാൽ മൂന്നു ദിവസം മുമ്പും മൂന്നു ദിവസം പിമ്പും അവരെ കാത്തുനില്ക്കണം. ഇങ്ങനെ വിശ്രമമറിയാതെ ഇരപ്പുറം അലോപിക്കുന്ന കോർപ്പറേഷൻ കിട്ടുന്ന

9-53
a.m.

[Sri E. T. Kunhan]

[2nd March 1955]

ശമ്പളം $13 + 7 = 20$ ക. യാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് അധികാരിമാരുടെ സ്ഥിതിയും. അധികാരിമാർ കിട്ടുന്ന ശമ്പളം $17 + 3 = 20$ ക. ആണ്. പിന്നെ മേനോന്മാരുണ്ട്. അവർ കിട്ടുന്ന ശമ്പളം $18 + 5 = 23$ ക. ഇങ്ങനെയുള്ള ശമ്പളംകൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് ഇവർ ജീവിക്കുന്നത്? ഈ ശമ്പളം വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് അവർ നേരേചോട്ടുള്ള ജോലി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക? ഗവണ്മെന്റ് അവരെക്കൊണ്ട് കള്ളം ചെയ്യിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റ് അവരെ കൈക്കൂലിക്കാരാക്കുകയാണ്. ജീവികാൻ നിയുക്തിയില്ലാതെ വരുമ്പോഴാണ് കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കൊണ്ട് കള്ളയാക്കുന്ന് കൊടുക്കാൻ വ്യാജഭൂട്ടാഗന്തന്മാർ നില്പു സ്ഥിതരാകുന്നത്. അവർ കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ അതിനത്തരവാടി ഗവണ്മെന്റാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ജീവികാൻ മതിയായ ശമ്പളം കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ കൈക്കൂലി വാങ്ങുകയില്ല.

“ജനങ്ങൾക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ എല്ലാജനങ്ങൾക്കും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്ന് ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ള എത്രയോ ലക്ഷം ആളുകൾക്ക് ഭൂമിയിൽ യാതൊരുവകാശവുമില്ല. ആ ജനവിഭാഗത്തിന് തരിശായി കിടപ്പുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ, പുറമ്പോക്കുസ്ഥലങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബില്ലു ഇവിടെ പ്രതിപക്ഷത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു്. ഗവണ്മെന്റ് അതിനെ തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്ക് ഭൂമി കൊടുക്കുന്നതിനുള്ളതാണോ സോഷ്യലിസം? തരിശുനിലങ്ങൾക്കും പുറമ്പോക്കുകൾക്കും വേണ്ടി റൂററുകൾക്കിനുള്ള ഫിനാൻസിംഗ് ഹരിജനങ്ങൾ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും അവർക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.

“പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയനുസരിച്ചു അനവധി ആളുകൾക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി അവസാനിക്കുകയായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ലക്ഷക്കണക്കിൽ, കോടിക്കണക്കിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് തൊഴിലില്ലാതായിരിക്കുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് നാം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. എവിടെയാണ് കൂടുതൽ ജോലി ഉണ്ടായതെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കൊടയ്ക്കൽ ഒരു കാട്ടുകമ്പനിയുണ്ട്. മൂന്നു ആളുകൾ അവിടെ ജോലി എടുത്തിരുന്നു. ഇന്ന് അത് പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. യന്ത്രങ്ങളെല്ലാം അവിടെനിന്നു മാറ്റിക്കിട്ടിട്ടു്. പാപ്പിനിശ്ശേരി ആദാബ്ദിൽത്ത് പൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി എത്രയോ തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിലില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അടച്ചുപൂട്ടി തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിലില്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു എവിടെയാണ് കൂടുതൽ തൊഴിൽസൗകര്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. കൊടയ്ക്കൽ കാട്ടുകമ്പനി കോമൺവെൽത്ത് ട്രസ്റ്റ് കമ്പനി വകയായിരുന്നില്ല. ജർമ്മൻമാർ നടത്തിയിരുന്ന ഒരു കമ്പനിയാണത്രെ 1914 ൽ മഹായുദ്ധമുണ്ടായപ്പോൾ ജർമ്മൻകാർ അതു ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. അതിനെ കോമൺവെൽത്ത് ട്രസ്റ്റ് കമ്പനിക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ജർമ്മൻകാരുടെ മൂലധനമാണ് ആ കമ്പനിയുള്ളത്. കമ്പനിക്കാർ അതു വിട്ടു പോയപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് സോഷ്യലിസം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് അത് ഏറ്റെടുത്തില്ല? എന്തുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ആ പാട്ടിനി ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി തൊഴിലാളികളെ തൊഴിലില്ലായ്മയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചില്ലായെന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ആ കമ്പനി ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ തയ്യാറുള്ള നാടുകാർക്കു എന്തുകൊണ്ട് വിട്ടുകൊടുത്തില്ല?

“വൈദ്യുതസഹായത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളത്. ലക്ഷക്കണക്കിനു ആളുകൾ തിങ്ങിപ്പാർന്ന പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലെ ആസ്ത്രികളിൽപോലും മുപ്പതും നാല്പതും ബെഡ്ഡുകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. അതനുസരിച്ചുള്ള മരുന്നും, ഏഴുലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള പൊന്നാനിയിൽ ഒരു ആസ്ത്രികയുണ്ട്. അവിടെ 30 കിടക്കകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. ഈ 30 കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗികൾക്ക് വേണ്ട മരുന്നുപോലും അവിടെ ഇല്ല. മരുന്നിനു പകരം വെള്ളമാണ് കൊടുക്കുന്നത്. നല്ല വെള്ളം കൊടുത്തെങ്കിലും സങ്കടമില്ലായിരുന്ന ഉപ്പുവെള്ളമാണ് അവിടെ കിട്ടുന്നത്. മന്ത്രികൾ മുതലായ പക്ഷപാതാധികാരികൾ അവിടെ ഒന്നിനൊന്നിന് വലിച്ചുകൊഴിക്കുകയാണ്. വളരെക്കാലമായി ഒരു രോഗബാധിതപ്രദേശമാണ് പൊന്നാനി. അവിടെ ശുദ്ധജലവിതരണത്തിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ട്, ഗവണ്മെന്റ് അത് തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

2nd March 1955]

[Sri E. T. Kunhan]

“ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ കാര്യം എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ എന്റെ താല്പര്യം പൊന്നാനിത്താലൂക്കിനുവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിന് ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെകീഴിലും ഒരു പദ്ധതിയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

“ഇനി റോഡുകളുടെ കാര്യം. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ എത്രയോ റോഡുകൾക്കു വേണ്ടി അനവധി മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കയച്ചിട്ടുണ്ട്. മന്ത്രിമാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും നേരിട്ടു കണ്ടു് റിമേഡറങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതുവന്നെയും യാതൊരു റോഡുപണിയും ബഡ്ജറ്റിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാങ്ങാട്—പെരുമ്പ റോഡിനുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലമായി മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്വേഷിക്കാമെന്നു മന്ത്രി പറഞ്ഞിട്ടു രണ്ടു കൊല്ലമായി. ഇതു വരെ യാതൊന്നാകുകയുമില്ല. കൂട്ടായിയിലും കടപ്പുറത്തുമുള്ള മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് ഗതാഗതത്തിനുപകരക്കു് ഒരു റോഡാണിതു് ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അതിന്റെ അതിന്റെ പണി നടത്തുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതുമേലിൽ ചിററട്ടുകര റോഡു പണിയുന്നതിനുവേണ്ടിയും നാട്ടുകാർ എത്രയോ മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് മന്ത്രി പറഞ്ഞിട്ടു രണ്ടു കൊല്ലമായി. ഇതുവരെ യാതൊന്നും നടന്നു കണ്ടില്ല. കണ്ടുകടവ്—കോട്ടപ്പടി റോഡിനുവേണ്ടി 60,000 ക. അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചു് ഏതാണ്ട് 20,000 ക. ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ എന്തു കൊണ്ടാണെന്നറിയാത്ത ഒരു അവിടെ നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആ റോഡു് പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള നടപടികൾ ഇതുവരെ ചെടുത്തുകണ്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കോട്ടപ്പടിയിൽനിന്നു് അണ്ടണത്താട്ട് വോക്കണമങ്കിൽ ചാറകുടുമഴിക്കു വോക്കേണ്ടിയതിന്നു്. ഈ റോഡു് പൂർത്തിയാക്കുന്നതുമൂലം ഗതാഗതത്തിനു വളരെ അനുകൂലം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവേണ്ടാൻ നൂറുനൂറു റോഡുകൾ, ജലസേചനപദ്ധതികൾ എല്ലാം നാട്ടിൽ അത്യാവശ്യമായിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

“ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ വേരും പറഞ്ഞു ഇന്നു ബെറർമെൻറ് ലെവി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജലസേചനപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേ ബെറർമെൻറ് ലെവി ചുമത്തുന്നതുമേ; അതുകൊണ്ടു് അതിനെ ആക്ഷേപിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു ബെറർമെൻറ് ലെവി ഇടുകാനുള്ള നിയമം പാസ്സാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ഈ ജലസേചനപദ്ധതികൾ എവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു ആരും അറിവില്ല. പറയത്തക്ക ഒരു പദ്ധതിയും ഗവണ്മെന്റ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കർന്നാൽ കിടക്കുന്നു. മുൻകൂട്ടി നകുതി വസുലകക എന്നുള്ളതുമായം ഗവണ്മെന്റ് മുറയ്ക്കു നടത്തുന്നുണ്ട്. നാട്ടുകാരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടതു വേണ്ടിത്തന്നു ചെയ്യാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിനു ശ്രദ്ധയില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റു് നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

“ഹരിജനോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നു ഇനി പറയാനുള്ളതു്. ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം 1.04 കോടി ഉറപ്പികയാണു് വച്ചിരുന്നതു്. ഈ കൊല്ലം അതു് 1.09 കോടിയിലായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും തുക നീക്കിവച്ചിട്ടും കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അയ്യായിരത്തിലധികം ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് സ്കോളർഷിപ്പു് കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഹരിജനങ്ങളുടെ വേരിൽ, ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിനെന്നും പറഞ്ഞു വലിയ തുകകൾ നീക്കിവെച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുന്നില്ല. അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും അനുഭവിക്കുന്നതു് ഹരിജനങ്ങളെല്ലാം ആളുകളാണ്. പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപെട്ട ആളുകൾക്കു ഈ തുകയിൽനിന്നു വേണം ആനുകൂല്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ. സ്കോളർഷിപ്പിനുള്ള അപേക്ഷകളിൽ തള്ളപ്പെട്ട അയ്യായിരം അപേക്ഷകൾ ആരുടേതാണെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഹരിജനങ്ങളുടേതാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഹരിജനക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവെക്കുന്ന തുകകൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു് പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് ഗവണ്മെന്റിനെ റിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽ ഇനിയെങ്കിലും അതൊന്നു അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾ അധികമുള്ളതു് പൊന്നാനിത്താലൂക്കിലാണ്. അവിടെ മാത്രമാണു് പാർലിമെന്റിലേക്കും അസംബ്ലിയിലേക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കു് കാര്യം റിസർവ് സീറ്റ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മലബാറിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഹരിജനങ്ങളുള്ളതു് പൊന്നാനിയിലാണെന്നിരിക്കെ, കോഴി

[Sri E. T. Kunhan]

[2nd March 1955]

കോട്ടം പാലക്കാട്ടും കാരോ ഹരിജൻ ഫോറുൽ തുറന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊന്നാനിയിൽ കരസ്ഥം ഇതുവരെ തുറന്നിട്ടില്ല. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു ഹരിജൻ ഫോറുൽ തുറക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എത്രയോ മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ ചോദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പാലക്കാട്ട് ഒരു ഹരിജൻ ഫോറുൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് പൊന്നാനിയിൽ ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുന്നത്. പൊന്നാനിയിലാണ് കൂടുതൽ ഹരിജനങ്ങൾ ഉള്ളത്. അവാർഡിനു പാലക്കാട്ടേക്ക് 55 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. മോട്ടോറും വണ്ടിയും കേറി പോകാമെന്നു വച്ചാൽതന്നെയും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഇത്ര ദൂരെ പോകാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. പെൺ കുട്ടികളെ ബസ്സിലും വണ്ടിയിലും കയറി വിക്ഷേപിക്കാതെ സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ പൊന്നാനിയിൽ ഒരു ഫോറുൽ തുറക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് എന്തു തടസ്സമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണമിട്ട്.”

- 10 a.m. * SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the Budget introduced by the Hon. the Finance Minister for 1955-56. There is a general complaint from the hon. Members coming from Malabar and South Kanara that there has not been a proper allotment of funds for Malabar and South Kanara districts. I would say, Sir, that these hon. Members have not complained that these two districts have been completely neglected. Some allotments have been made in regard to several things for these two districts. As regards Malabar, I would say that the Government have made very good allotments in regard to irrigation, for instance, the Malampuzha Project. Last year also, the Government had made a good allotment for this Project. During this year, 1955-56, the right-bank canal of the Malampuzha Project is going to be constructed and this is going to be a very good thing for the people of South Malabar. As regards North Malabar, some of my friends may say that there is not much of irrigation schemes. I would say that there is not much scope for big irrigation schemes in North Malabar. If the Government see to it that small irrigation schemes are sanctioned and introduced in North Malabar it will be a very good source for cultivation in the northern part of my district of Malabar. I am glad, Sir, that the Hon. the Minister for Agriculture Sri M. Bhaktavatsalam and the Hon. the Minister for Finance Sri C. Subramaniam have allotted a sum of Rs. 1,47,000 for the improvement of livestock in South Malabar. When the Hon. the Minister for Agriculture visited Malabar, the people there gave him a very good reception and the Hon. Minister also was very pleased about it. The District Livestock Farm in Malabar was started in 1951, but was completely neglected for a period of two or three years. Pressure also was brought on the Ministers of the Government regarding the improvement of this livestock farm. The Hon. the Minister for Agriculture himself visited the place and satisfied himself that it required further improvement. I am glad that the Government have provided a decent amount for the development of this farm in this Budget and I hope that the amount that has been allotted will be spent and not be allowed to lapse or be used for any other purpose. In this connexion, I must point out that financial allotments once made should not be diverted for other purposes except for carrying out the purposes for which they have been sanctioned.
- 10-10 a.m.

2nd March 1955] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

“ With regard to the development of electricity in North Malabar, the Government have made some allotments in this Budget. I am glad, Sir, that something is being done and we are thankful to the Government for that.

“ With regard to the complaints made by some Members about partiality shown to Tamilnad by Ministers of the Government, I wish to say a few words. Malabar district has got a growing population and very little had been done in the past for the development of Malabar. Therefore, the Government should see that they allot some funds also for the development of Malabar, considering the fact that it is one of the sister districts of this State. Partiality, of course, is a human trait. Naturally, Ministers of the Government may be doing something to the benefit of the districts in Tamilnad. I do not complain about that. Even here, this year, for the first time, the Tamil version of the speech of the Hon. the Minister for Finance introducing the Budget was circulated to all Tamil Members who do not know English. There are also Members coming from other regions who do not know English. For their benefit, the Budget speech could have been translated into other languages also and circulated to them. At least, the Budget speech could have been translated into Malayalam and circulated to Members coming from Malabar who do not know English. There are about 11 districts in Tamilnad and it is but natural that the Ministers of the Government take a little more interest with regard to matters connected with Tamil districts. The only thing that the Ministers should do is that they should consider the claims of Malabar also and see that a good portion of the funds are allotted for the development of Malabar. Now that the allotments have been finally made in the Budget, I would request the Government that at least in the future, efforts are made for the development of Malabar. There is a feeling among some Members that after all Malabar will one day be separated from this State. Sir, we have no idea of going away from this State. We are going to be here and you should work for the development of Malabar. I have got one point to refer to in his connexion. In a number of places in Tamilnad, big irrigation projects are under execution, or have been completed like Bhavani irrigation project, Mettur irrigation project, etc., Malabar has got a large population and they may be allowed to come and settle near these projects so that they may carry on cultivation there and develop agriculture in those parts and be permanently settled there.

“ The Government have decided to exempt all poor children without any distinction of caste from the payment of school fees up to III Form inclusive and I thank the Government for that. Again I wish to remind my friends who have made complaints that the interests of Malabar had not been looked into of the fact that the Hon. the Minister for Education announced this morning during question time that only in Malabar district, salaries of teachers are being sent by money order. He has given more facilities for the teachers in Malabar district because they are not

[Sri E. K. Sankara Varma Raja] [2nd March 1955]

now put to the necessity of going to the Treasuries for cashing their salary bills. So, I wish to point out to them that, though it is true that a number of things have to be done for Malabar, it may not be possible to do all things at one and the same time. We want that all things must be done at the same time but that may not be possible. We must be making approaches to the Government and the Government must also see that they accede to our requests.

10-20
a.m.

" Since 1953, Sir, even while Mr. Venkataswami Naidu was the Minister for Registration, I have been making certain request with regard to the opening of a Registration office in Valayam. I have to say that there are some five villages surrounded by a river on three sides and for 11 months in a year, the river will be in floods. People from these villages will not be able to cross to the other side and go to the other Registration offices for registering. Therefore, if one Registration Office is started for Valayam, that will be a very great help for those people. But Mr. Venkataswami Naidu told me that it would be placed in the next Budget and now we have come to the Budget of 1955-56; this time when I made a reference to the Minister in-charge of Registration, the Hon. Sri B. Parameswaran, it appears that he sent that paper to the Secretary in the Revenue Department and that Secretary has written that it is not possible to start a Registrar's office at Valayam, because it is not an 'earning' proposition. Such a thing should not happen. Government should see that at least the representations of the members who are here in this House must be complied with. We have not come here just to vote for the Government in passing Bills and all that. Unless our representations are heard and complied with, there is absolutely no use of our sitting here. The Hon. Ministers should look to such things."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is over. Sri Daivasigamoney will now speak."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Deputy Speaker, the Financial Statement presented by the Hon. Finance Minister appears to be very attractive and glamorous in the beginning. But as we approach the end, the rosy picture begins to fade away and we are left with despair and disappointment. It has become a common feature with the State to come every year with new proposals for taxation. The excuse for new taxation is that ' we have got to cover our deficit Budget '. But at the same time, let us look at other States. Several other States are faced with deficit Budgets, except Bombay. These States have not covered their deficits, but they have left the deficits as they stand. I do not see any reason why only in our State we should make an attempt to cover this deficit in the Budget."

" Apart from that, we find we have spent several crores of rupees in past years on Planning, Community Development Projects and National Extension Schemes and we are also told that

2nd March 1955]

[Sri S. Daivasigamoney]

most of the major projects are either completed or nearing completion. But we should not forget the fact that these projects have been started very much earlier than the period when the first Five-Year Plan was ever conceived of. We are led to believe that our practical achievements under the Five-Year Plan are not very much at all, because, the major portion of the works now included in the first Five-Year Plan have been already carried out during the years, if I may say, from 1949 or even 1946. I am very glad that several crores are being spent for the purpose of Community Development Projects. We have to scrutinise these and find out whether the development is regular, whether these developments are available to all the common men of the State. I submit, Sir, in the nature of things, it cannot be very regular and it cannot be available to all people. From the very nature of it, the success or failure of the Community Projects depends upon the willing co-operation of the masses, but we are aware that about 90 per cent of our people are very poor. If the Community Project is to be a successful one, the people who are supposed to be benefited by this project are expected to contribute not only labour, but also money for these schemes. Our people are notoriously poor and they have no house to live in, they have no means to earn their livelihood. Such being the case, how can we expect our men to contribute money for the successful carrying out of Community Projects? Therefore, I would submit that when the Government takes up Community Development Projects as well as National Extension Services, block contribution should be made districtwar and the contribution should be equal to all districts. And when it comes to the district level, the amount should again be equally distributed firkawar. Then only we will have a regular process of development throughout our State and not sporadic development here and there, without leaving things to the whims and fancies of the Collectors and Officers of the departments.

“ Sir, I find in the Appendix attached to the Financial Statement presented by the Hon. Finance Minister that we are indebted to the extent of nearly Rs. 93,54.97 lakhs towards loans raised in the open market and loans raised from the Central Government and others. How are we going to repay these loans? What are our resources for repaying these loans? These are questions which require deep consideration. So far, we have been depending upon the Centre. The Centre has been giving us subsidies, subventions and grants and more often loans on interest. Sir, every time we want to put through a project or some other useful work, we have got to go abegging like suppliants at their feet. It may cause a lot of delay. Our requests are turned down in many cases and only in a few cases our requests are granted.

“ When we approached the Centre for starting an iron and steel plant at Salem, they rejected our request and said that the time was not ripe for it. In the same breath, they said that they were prepared to consider a proposal for starting an iron and steel

10-30
a.m.

[Sri S. Daivasigamoney]

[2nd March 1955]

plant at Surat. I submit that the treatment that our State is getting from the Centre is more or less like step-motherly treatment. In such a state of affairs, it is absolutely necessary that our State should tap more resources and try to become more and more self-reliant.

“ I am glad to note that the scheme for exploiting lignite at Neiveli is assured of success. Most of the debts that we have incurred could be wiped off if only we take a larger interest in the Neiveli Project. It is said that about sixty crores of rupees are needed for the successful exploitation of lignite and the Centre is expected to help us by giving that amount. But what is the consideration that the Centre expect from us? The consideration is that they should take away three-fourths of the net profits and leave us with the pittance of the balance of one-fourth. The proportion should be the other way about. The project is in our State and we are going to work it with our men. Either the Centre should give us sixty crores of rupees by way of loan or they themselves should work the project and take only one-fourth of the net profits. I submit that our Finance Minister should put up a strong fight for getting a larger share of the net profits from the Centre rather than meekly submit to taking only one-fourth. The Centre, as we already know, are taking away a major portion of the income by way of Central taxes. They impose Central excise duties, income-tax and other taxes and also make collections by way of post and telegraph and railway tariffs. Recently they have imposed Estate Duty. By these means, the Central Government are taking away the cream of the taxable resources from our State and it is quite natural that we should ask them to give us more money from the Central pool for carrying out schemes which will benefit our State. In this connection I would like to point out that in the North several huge projects have come into existence. There are the Bakra-Nangal Project, the Damodar Valley Project and so many other projects in the North. Is there a single project in the South comparable to any one of the major projects in the North? No. There are so many projects in the North because the administrators in the Union Government come from the North, and they do not look at us in the South with sympathy.

“ With regard to education, I am glad that the Education Minister has come forward with a proposal to start a school in all villages with a population of five hundred and above. In my constituency, there are about one hundred villages each of which has got a population of less than five hundred. They lie scattered here and there and the distance between one village and the other is about two to three miles. There are no pucca roads connecting them; they are only footpaths. Do we expect children of tender years to walk a distance of two or three miles to attend a school? I submit that in such areas the Government should open a school at a central place which will be within easy access of all the surrounding villages.

2nd March 1955] [Sri S. Daivasigamoney]

“Villages are without proper communication facilities, medical facilities and so on. I am sure the Government are doing the needful in the matter.”

SRI AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் 1955-56-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று, அதைச் சமர்ப்பித்துள்ள கனம் நிதி மந்திரி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அவர் அதை வரவுக்குத் தக்கபடி மிகத் திறமையாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

10-37
a.m.

“ஆனால் எந்தெந்தத் தலைப்புக்களின் கீழ்ப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவையெல்லாம் அந்தந்த இனங்களில் சரியாகச் செலவு செய்யப்படுவதே வில்லை. இதை எல்லோரும் அனுபவ பூர்வமாகப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு ஜில்லா அதிகாரிகளும், ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அந்தந்த ஜில்லா மக்களுக்குச் சரியாகச் செலவு செய்வதில்லை. அதில் ஏராளமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன.

“ஒரு விவசாயி கடன் கோரி மனுச்செய்து கொண்டால் அந்த மனுவை விசாரித்து அந்த விவசாயிக்கு காலாகாலத்தில் பணம் உதவி செய்வதே கிடையாது. கையிற் இருக்கும் பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டு கலெக்டர் ஆபீசுக்கும் தாசில்தார் ஆபீசுக்கும் சென்று அந்த ஏழை விவசாயிகள் பல முறை அவதிப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாகக் கட்டளையிடவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கமே கடன் கொடுத்தாலும், அல்லது அரசாங்க உதவியுடைய கூட்டுறவு சங்கங்கள் உதவி செய்தாலும் அது நியாயமான முறையில் நடைபெற சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது ரொம்பவும் அவசியமாகும். அதுயில்லாததின்காரணமாகத்தான் ‘கைக்கு கிடைப்பது வாங்கியது’ என்னிறதைப் போல விவசாயிகளுக்கு நாம் செய்கின்ற நன்மை பூராவும் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. சோஷியலிஸ்தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற நாம் நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழல்களை உடனடியாக நிவர்த்திக்காவிட்டால் அந்த எண்ணம் ஈடுபெறுதல் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்ததாக என்னுடைய தொகுதியிலே, அதாவது காரைக்குடி, தேவகோட்டைப் பிரதேசத்திலுள்ள சில கஷ்டங்களையும், அவற்றை சர்க்கார் எப்படி நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் நான் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் நிறையத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதோடு மலையா, பர்மா, சிலோன், இந்தோசீனா போன்ற நாடுகளில் முன்பு ஏராளமாக பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த செட்டிமார்களின் பிரதேசம் அது. அந்தப் பிரதேசத்தில் செய்யக்கூடிய பொதுக்காரியங்களுக்கெல்லாம் முன்பு செட்டிமார்கள் தாராளமாக பணத்தை வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் செட்டிமார்கள் பலபேர் பர்மா, சிலோன், இந்தோசீனா போன்ற பிரதேசங்களில் தங்களுடைய செல்வத்தை இழந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். முன்பு நிறையப் பணம் அவர்களுக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தது. ஆகவே அந்தப் பிரதேசத்தில் எந்தத் தர்ம காரியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமானாலும் அவர்கள் சர்க்காரின் உதவியை எதிர்பார்க்காமலேயே செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்திலும் அவர்கள் அப்படியே செய்து வருகின்றதாக பெரிய அதி காரிகள் முதல், மந்திரிமார்கள் வரையில் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நினைப்பு ரொம்பவும் தவறானதாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அழகப்பா காலேஜ் காரைக் குடியில் இல்லையென்றால் அது ஒரு மிகவும் பிற்பட்ட நகரமாகவே இருந் திருக்கும். ஏனென்றால் அது ஒரு வறண்ட பிரதேசம். காரைக்குடி, தேவகோட்டை போன்ற இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள் மழையில்லாததின்காரணமாக அடிக்கடி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக

[Sri AR. A. RM. Chockalingam Chettiar] [2nd March 1955]

10-44
a.m.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா மிக வறண்ட பிரதேசம் என்பது உலகமறிந்த விஷயம். எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே முதல் மந்திரி அவர்களும் இராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களும் மந்திரி சபையில் இருந்த போதிலும்கூட எங்கள் பகுதிக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை யென்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எங்கள் பகுதியிலே சுற்றுப்பரியாணம் செய்தபோது அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களையும் அங்குள்ள நீர்த்தேக்கங்களையும் நன்றாகப் பார்த்தார்கள். பார்த்த விவரங்களை யெல்லாம் மனு தயார் செய்து அவர்களிடமும் அரசாங்கத்திற்கும் நான் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றுவரை அங்கு ஒன்றிரண்டு வேலை செய்திருக்க முடியுமே தவிர நூற்றுக்கு 90 பங்கு அங்கு கவனிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஆண்டு மழை பெய்து சில பகுதிகளிலே ஓரளவு விவசாயம் நன்றாக நடந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது தண்ணீர் குறையும் காலத்திலே அங்குள்ள ஏரிகளும் கால்வாய்களும் வெட்டப்பட்டு மழை பெய்யும்பொழுது வரும் தண்ணீரை அங்கு தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வசதி செய்துகொடுக்காவிடால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள்.

“கைத்தறி நெசவாளர்கள் காரைக்குடியில் இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஒன்றுக்குப் பாதி குறைந்துவிட்டது. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை கொடுப்பதுபோல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் குடியிருக்க வீட்டு வசதி சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள நிலங்கள் ஒதுக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. பல ஜில்லாக்களிலே நல்ல கைத்தொழில் செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது; ஆனால் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே அந்த வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கும் ஒரு காரணத்திற்காக அதை மறந்துவிடக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அதிகமாகச் செய்துகொடுத்தால்தான் இந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். பெரிய அணைக்கட்டுகளிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு வசதி பெரியாறு போன்ற திட்டங்களினாலே சிலகங்கை வரையில் ஓரளவு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். திருப்பத்தாருக்குப் பக்கத்திலே பெரியாறு ஜலம் இப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை பதினைந்து மைல் தூரம் கால்வாய் வெட்டி திருப்பத்தாருக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வசதி இருக்கிறதென்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதைச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஏரியூர் என்னும் ஊர் திருப்பத்தாருக்கு அருகே இருக்கிறது. அங்கு மிகப் பெரிய ஒரு கணவாய் இருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்தினால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள திருப்பத்தூர், காரைக்குடி ஆகிய இடங்களுக்கு ஓரளவு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க முடியும். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இராமநாதபுரம் ஜில்லா தலைமை ஆபீஸ்கள் மதுரையில் இருக்கிறது. செட்டிநாட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து மதுரைக்குப் போகவேண்டுமானால் அதிகமாக பஸ்களின் மூலமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருப்பத்தூரிலிருந்து மேலூர் வழியாக ரயில்பாதை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பே நான் இங்கு பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதற்கு சர்வே நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது மிக இன்றியமையாத ரயில் பாதை ஆகும். இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் அது சேர்க்கப்படவில்லை. இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்திலாவது அது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் உதவி ரயில்வே மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ஓ. வி. அனகேசன் காரைக்குடிக்கு வந்திருந்தபோது பொதுமக்கள்

2nd March 1955] [Sri AR. A. RM. Chockalingam Chettiar]

அவரிடம் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொண்டி வழியாக ரயில் பாதை போடவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டுமே சேர்க்கப்பாடது வருத்தத்தக்கது.

“ஜில்லா தலைநகர் மதுரையில் இருப்பதை காரைக்குடி அல்லது புதுக்கோட்டை போன்ற ஊர்களுக்கு மாற்றுவது மிக செளகரியமாக இருக்கும் என்பது பலருடைய யோசனை. அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

“இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அலுமினியம் தொழிற்சாலை போன்றவைகளை அங்கு ஏற்படுத்தலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை.

“இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் தமிழ் தமிழ் என்று மக்களெல்லாம் கோஷமிட்டு தமிழிலே ஆர்வம் அதிகமாகி இருக்கிறது. சமீபத்திலே இந்தோசெசியா சென்றிருந்த குன்றக்குடி அடிகளார்கட தாய்பாஷையில்தான் அங்கு பேசினார்கள். சிங்கப்பூரிலும் ஆங்கிலத்திலே பேசப் பிரியப்படாமல் தாய் பாஷையிலேயே பேசவேண்டுமென்றுதான் முடிவு செய்ததாகவும் தமிழ் முரசு பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்பொழுது நமது தமிழ் நாட்டிலே தமிழிலே எல்லா நடவடிக்கைகளும் வரவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய ஆசையாக இருந்த போதிலுங்கூட, திருச்சி நகர சபை நிகழ்ச்சிகளும் தமிழிலே நடைபெற வேண்டுமென்று முடிவு செய்துங்கூட அங்கு தமிழ் தெரியாத அதிகாரிகளையே அனுப்புகிறார்கள் என்று அந்த நகரத்து சங்கத்தார் என்னிடம் சொன்னார்கள். அந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து அதை நடத்திப் பார்ப்பதிலாவது அரசாங்கம் தகுந்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.”

* SRI A. RAMASAMI TEVAR :—“On a point of order, Sir திருச்சி நகரசபை நிகழ்ச்சிகள் தமிழில்தான் நடக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது கனம் அங்கத்தினர் தமிழில் சரியாக நடக்கவில்லை யென்று சொல்லுகிறார்; அது சரியல்ல. தமிழில்தான் அங்கு நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. நானும் அதிலொரு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். சில காலம் உன்னத பதவியிலும் இருந்து வந்தேன். அங்கு நிகழ்ச்சிகள் சரியாக தமிழில் நடந்து வருகின்றன என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“It is not a point of order but only a point of explanation.”

SRI AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR :—“சரியாக நடந்தால் மிக சந்தோஷம். அந்த நகரத்து செட்டியார்கள் சங்கத்திலே உள்ள ஒரு குறிப்பிலே அவர்கள் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களது வரவுசெலவுத் திட்ட அறிக்கை ருசிகரமான சம்பவங்கள் நிறைந்து திறமையுடன் காணப்படுகிறது. ஆனால் நிதி தான் குறைந்திருக்கிறது. இரண்டரை கோடி ரூபாய் இவ்வருஷம் குறைந்திருக்கிறதாக அவர் சொல்லி யிருக்கிறார். நாம் அவர்களோடு, அதற்காக வருத்தப் பட்டிருந்தாலுங்கூட அந்த நிதியை சரிக்கட்டுவதற்கு அவர்கள் கையாளும் முறையை சற்று இந்த நேரத்தில் அவர்களோடு பிரிவாக இருந்து குற்றமாகச் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. அந்த இடத்தில்தான் அவர்களுடைய ருசியில் ஒரு புளிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்களுடைய திறமை சற்று கோணலாகப் போய்விட்டது. அந்த இடத்தை எல்லோரும் சுட்டிக் காண்பித்து இருக்கிறார்கள். அதுதான் நிலவரியின் அடிப்படையில் போடப் பட்டிருக்கும் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு சர்சார்ஜ் ஆகும். ‘பட்ட காலில் படும், கெட்ட குடியே கெடும்’ என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு அம்சத்தை மட்டும் நீக்கிவிட்டு பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் உண்மையாகவே அது போற்றக்

[Sri V. Balakrishnan]

[2nd March 1955]

10-54 கூடியதுதான். அறிக்கையில் மக்களுடைய உழைப்பு, சர்க்காருடைய முயற்சி ஆகிய இரண்டும் கைகோர்த்து ராமராஜ்ய லட்சியத்தை நோக்கிச் செல்லும் காட்சி கண்ணுக்கு நன்கு படுகிறது. பட்ஜெட்டில் துணர்விழும் தொகையை சரிக்கட்டுவதற்கு நிலவரியின்மீது இரண்டாண்டு சர்சார்ஜ் போடுவதற்குப் பதிலாக வேறு விதங்களில் அந்த வரியை விதித்திருந்தால் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை எல்லோருமே ஆதரிப்பார்கள். சட்டசபையிலுள்ள 231 அங்கத்தினர்களும் இந்த வரவுசெலவுக் கணக்கை ஆதரித்தபோதிலுங்கூட, இந்த இரண்டாண்டு வரி விதிப்பு இருப்பதினாலே, நமது மாகாணத்திலுள்ள 3½ கோடி மக்களில் கிட்டத்தட்ட 2½ கோடி விவசாய மக்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். இந்த வரியை நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள். இது பொது மக்களுடைய பட்ஜெட் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தவிஷயத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திறமையைக் கையாண்டு மறந்துவிட்டார்கள். இந்த வரி விகிதத்தை வேறு முறைகளில் கையாண்டிருக்க முடியாதா? நேற்றுப் பேசிய எனது நண்பர் ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பணக்காரர் ஆகியவர்கள், கார் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உபயோகிக்கும் பெட்ரோல் மீது சர்சார்ஜ் வரி போடக் கூடாதா? கண்ணைக் கவரும் பட்டாடை மீதும், மனத்தைக் கவரும் ரவிக்கைத் துணி மீதும் உபரி வரி போடக்கூடாதா? மின்சாரத்திற்கு உபரி வரி விதிக்கக் கூடாதா? 21 வயதுக்கு மேற்பட்டு கல்யாணமாகாத ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், 300 ரூபாய்க்கு மேல் மாத வருமான முள்ளவர் களுக்கும் தலைக்கட்டு வரி போடக்கூடாதா? 'நியூஸ் பேப்பர்' மீது ஏன் விற்பனை வரி போடக்கூடாது? நமக்கிருந்த இந்த உரிமையை மத்திய சர்க்கார் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். அவர்களும் 'நியூஸ் பேப்பர்' மீது விற்பனை வரி போடுவதில்லை. நம்மையும் போட விடுவதில்லை. இன்றைக்கு 'நியூஸ் பேப்பர்' தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெரிய பணக்காரர்களா யிருக்கிறார்கள். "Socialistic pattern of society" என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. நடை முறையில் அதைக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய உதவியை மத்திய அரசாங்கம் நமக்குச் செய்யவேண்டியதிருக்க இதைப்போன்ற நமது உரிமைகளை எடுத்துக்கொள் கிறார்கள்—நமக்குத் தடை செய்கிறார்கள்.

"அடுத்தபடியாக, சர்க்காருடைய செலவினங்களில் ஏதாவது சிக்கனம் கையாண்டு இருக்கிறார்களா என்று கேட்டால், அதுவும் கிடையாது. ஒரு சில என்.ஜீ.ஓ.-க்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டால், சிக்கனம் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லவில்லை. மேல் ரகங்களில் சிக்கனத்திற்கு வழி யில்லையா என்பதை ஆராயவேண்டும். Secretariat காரியாலயத்திற்குப் போய் பார்த்தால் ஒரு fan இருக்கவேண்டிய இடத்தில் மூன்று fan-கள் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த அறையில் ஒரு ஆபீஸராவது இருக்கிறா என்று கவனித்தால், ஒருவரும் இல்லை. ஆனால் மூன்று fan-கள் சுற்றிக்கொண்டுதானிருக்கின்றன. நம் பொது மக்களுடைய பணம் மின்சார energy-க்காக வீணில் இவ்விதம் செலவழிக்கப்படுகிறது.

"அடுத்தபடியாக, பேப்பரை எடுத்துக் கொள்வோம். இலங்கை ஒரு சிறிய ராஜ்யமாக யிருந்தாலும், நம்மை விட அதிகமான வருவாய் வந்த போதிலும்கூட, அங்கேயுள்ள மந்திரிகள் சாதாரண 'டிம்மி' பேப்பரில் தான் எழுதுகிறார்கள். இலங்கைப் பிரதம மந்திரிகூட சாதாரணப் பேப் பரைத்தான் உபயோகிக்கிறார். நம்முடைய மந்திரிகள் உபயோகிக்கும் பேப்பரைப் பார்த்தால் கண்ணைப் பரிக்கிறது. பச்சை, தங்கம் போன்ற மை தீட்டிய பேப்பரில்தான் எழுதுகிறார்கள். இதைப்போன்ற இனங்களில் சிக்கனம் செய்தால், நிச்சயமாக பல லட்சம் ரூபாய் மிஞ்சும்.

"நடுத்தர ஆலைத்துணி மீது ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணு விற்பனை வரியை உயர்த்தி விதிப்பதற்கு இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. இது விஷயமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை நாம் ஆதரிக்கவேண்டும். நாம் இங்கே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அரசியல் ரீதியான முறையில் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பினால், அங்கேயுள்ள ஒரு அமைச்சர் அதற்குத் தடை செய்துகொண்டிருக்க

2nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கிறார். மூன்றரை கோடி மக்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக நாம் இங்கே யிருந்து தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறோம். 'லோக் சபை' என்ற சபை யிலாவது இந்தத் தீர்மானத்தை வைத்து தடை செய்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஏழு அல்லது எட்டு லட்சம் மக்களுக்குப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைச்சர், 3½ கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகளான நம்மால் அனுப்பப்பட்ட தீர்மானத்தைத் தடை செய்கிறார். எத்தனை ஆண்டுகளுக்குத்தான் இந்த மாதிரி தடை போடப்போகிறார்களோ? கைத் தறி நெசவாளருக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக, சில ரகத் துணிகளை அவர்களுக்கே ஒதுக்குவதற்காக, இங்கேயிருந்து ஏகமனதாக ஒரு தீர் மானத்தை அனுப்பித்தோம். அதுவும் நிராகரிக்கப்பட்டது. மில் துணி களுக்கு உபரி வரி போடவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தையும், இங்கே இரவு பகலாக உட்கார்ந்துகொண்டு சர்ச்சை செய்து அனுப்பித்தோம். அதற்கும் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை. நம்முடைய சுதந்திரத்தை அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்து, நமது கையை நீட்டி, பிச்சை வாங்க வேண்டிய அவசிய மென்ன என்று கேட்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய குரல்வளையை நசுக்கக்கூடிய விஷயங்களில் அதை எதிர்த்து நம்முடைய முதன் மீந்திரி என்னென்ன செய்கின்றாரோ அதற்கெல்லாம், காங்கிரஸ் கட்சியாயிருந் தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாயிருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியா யிருந்தாலும் சரி, சென்னை ராஜ்ய மக்கள் அனைவரும் அதை ஆதரிப்பார் கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் காடுகளை வளர்ப்பதற்காக 75 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காடுகள்தான் நம் நாட்டின் இயற்கை செல்வம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது ஒரு புற மிருக்க, காடுகளை அழிக்கும் வேலையும் மறுபுறத்தில் நடந்துகொண்டுதா னிருக்கிறது. இதுதான் வேடிக்கையாக யிருக்கிறது. ‘காடுகளை வளர்க் கின்றோம், வனந்திரத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டே போகின்றோம், அதற்க் காகச் செலவுக்குப் பணம் கொடுங்கள்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் காடுகளை சர்க்கார் அழித்துக்கொண்டும் வருகிறார்கள். உதாரண மாக, மோட்டார் வண்டிகளுக்கு, பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக கரியை உப யோகித்து, அந்தக் கரிக்காக லட்சக்கணக்கான புளிய் மரங்களை வெட்டி விட்டார்கள். இதன் காரணமாக இந்த ஆண்டில் புளியின் விலை உச்ச நிலைக்கு வந்து விட்டது. இப்போது இதர மரங்களையும் காட்டு இலாகா சிப்பந்திகளைக் கையில் போட்டுக்கொண்டு வெட்டிக் கொண்டே போகிறார்கள். கரியை உபயோகித்து வண்டிகளை ஓட்டுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்னிருந்தே கொண்டுவந்திருக் கிறேன். தீர்மானம் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கிறதே தவிர, சர்ச்சைக்கு வருவதில்லை. வந்தாலும், வராவிட்டாலும் மந்திரி அவர்கள் அதைக் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. தீர்மானத்தின் கருத்து நியாயமா, இல்லையா என்பதைக் கவனித்து என் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கக் கூடாது. காடுகள் அழிக்கப் படாமலிருந்தால் தான் நமது இயற்கை வளம் பெருகும். ஆகவே கரி உபயோகிப்பதைத் தடுத்து, பெட்ரோலை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சர்க்காருக்கும் பெட்ரோல் வரி மூலம் வருவாய் கிடைக்கும். காரில் பிரயாணம் செய்யும் மக்களுக்கும் செளகரியம் ஏற் படும். கரி வண்டியை start செய்யும் கண்டிராக்டர், டிரைவர் இவர்களை பார்த்தால் எந்த மனிதனுக்கும் இரக்கம் வராமலிருக்க முடியாது. இந்தக் கரியைப் போட்டுத் தீ மூட்டுவதற்குள் கண்டக்டரின் நெஞ்சு எலும்பு ஒடிந்து விடுகிறது. இந்த கரி வண்டியை ஓட்டும் டிரைவரும் அவஸ்தை படுகிறான். வேகமாகவும் ஓட்ட முடியாது. மாடு, சாணி போடு வதுபோல், ரஸ்தாவில் சுடு கரியைக் கக்கிக்கொண்டே இந்த வண்டி போகிறது. இந்தக் கரி போட்டு வண்டிகளை ஓட்டுவதைத் தடுக்கவேண்டு மென்று பல ஆண்டுகளாக நான் கேட்டுக்கொண்ட போதிலும், சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை.

“வைத்திய வசதி பெருகிக் கொண்டே போகிறது என்று சொல்லு கிறார்கள். கிராமங்களில் போய் பார்த்தால், ஏற்கெனவே 10 அல்லது 15 வருடங்களாக யிருந்த ஆஸ்பத்திரிகளெல்லாம் மூடப்பட்டு வருகின்றன.

[Sri V. Balakrishnan]

[2nd March 1955]

என் பகுதியில் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக ஆஸ்பத்திரிகளை மூடிக்கொண்டே போகிறார்கள். காரணம் கேட்டால் டாக்டர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இருநூறு, 300 டாக்டர்கள் வேலைக்கு மனுப்போட்டிருந்தும், அவர்களுக்கு இங்கே வேலையில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நமது வைத்திய மந்திரி அவர்கள் சிங்கப்பூர், பர்மா முதலிய வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்து வெளி நாட்டுக்கு நம் டாக்டர்களை கூட்டும் தூதுகொஷ்டிகளுக்கு தேநீர் விரந்ததளித்து, நம் நாட்டில் பயின்ற மாணவர்களை வெளியே அனுப்ப உதவி செய்து டாக்டர்கள் சேர்த்துக்கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலிருந்தால், கிராம மக்களுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்வாறு வைத்திய வசதி கிடைக்கும் என்று கேட்கிறேன். புதுக்கோட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் ஒரு நிமிஷத்திற்குக்கூட சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் இல்லாமலிருந்தது கிடையாது. ஆனால் இணைப்புக்குப் பின் மூன்று, நான்கு வருடங்களாக கிராம ஆஸ்பத்திரிகளான பெருங்கலூர், கரம்பக்குடி இவைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

11-04
a.m.

“என்னுடைய தொகுதியாகிய புதுக்கோட்டை சென்னையுடன் இணைவதற்கு முன்பாக எந்த ஆஸ்பத்திரியும் மூடியதே கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது மூன்று அல்லது நான்கு வருஷங்களாக கிராமங்களிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் பல மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இருபது அல்லது 25 மைலுக்கு வைத்திய வசதி கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அப்படி வைத்தியம் பெறவேண்டியதாக இருந்தால், அந்த இடத்திலிருந்து சுமார் 20 அல்லது 25 மைல் சுற்றளவிற்கு அப்பால் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. அநேகம் இடங்களில் வைத்திய வசதி இல்லாமல் ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டு ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருங்கலூரில் ஆஸ்பத்திரி இருந்ததை இப்பொழுது மூடிவிட்டார்கள். அங்கு மறுபடியும் ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் தினம் தினம் முக்காலணை செலவு செய்து காட்டு எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘ஆஸ்பத்திரி வேண்டும், ஆஸ்பத்திரி திறக்க வேண்டும்’ என்று எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதியும்கூட இன்னும் அங்கே டாக்டர்களை நியமிக்க வில்லை. ஆனால் டாக்டர் இல்லாமல் சிப்பந்திகள் மட்டும் சம்மா உட்கார்ந்து சம்பளம் வாங்கி வருகிறார்கள். புதிய ஆஸ்பத்திரிகளை கட்டுவதென்றால் அதை டவுன்களில்தான் கட்டுகிறார்கள். அவைகளை ஏன் டவுன்களில் கட்டவேண்டும், கிராமத்தில் ஏன் கட்ட கூடாது? டவுனிலிருந்து ஐந்து அல்லது பத்து மைலுக்கு அப்பால் சுண்ணீர் வசதியும் மின்சார வசதியுமிருந்தால் அங்கு ஏன் ஒரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டக்கூடாது டவுனில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஏன் அந்த ஐந்து அல்லது பத்து மைல் கட்டி சென்று மருந்து வாங்கிக்கொள்ளக்கூடாது. கிராமத்திலுள்ளவர்கள்தான் 35 அல்லது 40 மைல் டவுனுக்கு சென்று மருந்து வாங்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். இந்த முறையை மாற்றி அமைத்து டவுன்களில் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டாமல் கிராமங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி கட்டினால் ரூரல் பயாஸ் ஆஸ்பத்திரியாக ஏற்படும். ஆகவே இனிமேல் கட்டக் கூடிய பெரிய பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளை டவுன்களில் கட்டாமல் கிராமங்களில் கட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்காருடைய நிர்வாகத்தில் மக்களுக்கு ஒருவிதமான குறைவு ஏற்படுகிறது. உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஒருவிதமான அதிருப்தியும் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் சர்க்காரை சந்தேகிக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தில் நீதி இல்லை நேர்மை இல்லை என்றும், நிர்வாகம் பாரபட்சமாக நடத்தி வருகிறார்கள் என்றும் அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். அவைகளை நிரூபிப்பதற்கும் என்னால் முடியும். மக்களின் கருத்தை ஆதரிப்பதுபோல் நேற்று பேரில் ஒரு விஷயத்தை படித்தேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கும் சர்க்காருக்கும் ஏதோ அதிகாரிகள் நியமிப்பதில் வித்யாசம் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு சர்க்காரிடத்தில் ஏதோ அதிருப்தியும் வேற்றுமையும் இருப்பதாக பேரில் கொண்டை எழுத்தில் போடப்பட்டிருந்தது. அம்மாதிரியான ஆட்சேபனை

2nd March 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

களுக்கு, வித்தியாசத்திற்கு காரணம் இல்லாமல் இல்லை. சாதாரணமாக ஒரு விஷயத்தை கணம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது ப்ரமோஷன் கொடுப்பதில் ஒரு லிஸ்ட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எண்ணிக்கை வாரியாக பெயர்கள் பொறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரமோஷன் செய்யக்கூடிய காலத்தில் ஒன்றைவிட்டு இரண்டாவதை பிரமோஷன் செய்தாலும் பரவாயில்லை. இரண்டை விட்டோ மூன்றையும், அல்லது நான்கையும் விட்டு ஐந்தையோ பிரமோஷன் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. மூன்றை விட்டுவிட்டார்கள். நான்கை விட்டுவிட்டார்கள், பத்தை விட்டு விட்டார்கள், இருபதை விட்டு விட்டார்கள், முப்பதை விட்டு விட்டார்கள், நாற்பதை விட்டு விட்டார்கள், ஐம்பதை விட்டு விட்டார்கள், தொண்ணூற்றை விட்டு விட்டார்கள், தொண்ணூற்றை ஆறை விட்டுவிட்டார்கள், தொண்ணூற்றை எழுக்கு பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொண்ணூற்று ஆறாவது நபருக்குமுன் எத்தனை பெயர்கள்? அவர்களுக்கு எண்ணிக்கைப்படி ஏன் உயர்வு இல்லை, ஏன் பிரமோஷன் கொடுக்கவில்லை. அந்த 96 நபர்களை புறக்கணித்து, உயர்வு கொடுக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அந்த 97-வது நபருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது என்றால் முன்புள்ள 96 நபர்களும் அந்த உத்தியோகத்திற்கு லாயக் கில்லையா என்று கேட்கிறேன். அப்படி அவர்கள் லாயக்கில்லை என்றால் அவர்களை ஏன் லிஸ்ட்டில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு வரிசைக் கிரமமாக கொடுக்காமல் இருக்கும்போது அந்த லிஸ்ட்டில் அவர்களுடைய பெயரை ஏன் எழுதி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எந்த டிபார்ட்மென்டில் என்று கேட்கிறேன்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ ரிவினியூ டிபார்ட்மென்டில்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ To what post.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ I am prepared to give details provided you do not ask me how I came to know them.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is enough if you give details.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ With regard to the appointment of Collectors from the list of Deputy Collectors, I think.

“இது போன்ற பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இது ஒன்றை மட்டும் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அதே பிரகாரம் குற்றம் செய்தவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கும்போது அதில் பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது. அவர்கள் சொல்லும் கருத்தை நானும் நம்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது எத்தனையோ புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து தண்டனை கொடுக்கும்போது பாரபட்சம் இல்லாமல் இருந்தால்தான் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அரசாங்கத்தின்பேரில் நம்பிக்கை ஏற்படும். இதை நான் இங்கு சொல்லுவதால் நான் அவர்களுக்கு சொந்தக்காரர் என்றும் அவர்களுக்கு வேண்டியவன் என்றும் நினைத்துவிடக்கூடாது. எனக்கு சொந்தமானவர்கள் எவரும் உத்தியோகத்தில் இல்லை. (டிபுடிஸ்பீக்கரைப் பார்த்து : இன்னும் ஒரு நிமிஷம், முடித்து விடுகிறேன்.) இதற்கும் என்னால் உதாரணம் எடுத்துக்காட்ட முடியும். ராமேஸ்வரம் இங்கிருந்து சுமார் இருநூறு அல்லது முன்னூறு மைல்கள் இருக்கின்றன. அது என்னுடைய தொகுதிக்கு பக்கத்தில் இல்லை. எனக்கு வேண்டியவர் அங்கு யாரும் இல்லை. அங்குள்ள ஒரு குமஸ்தாவக்கும் பெரிய உத்தியோகஸ்தருக்கும் பிடிக்காமல் குமஸ்தா தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய அப்பீல் மனுவெல்லாம் சரியாக கவனிக்கப்படாமல்,

[Sri V. Balakrishnan]

[2nd March 1955]

அவருக்கு ஆனந்தி மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் அவரை தேர்ந்தெடுத்து அவருக்கு வேலை கொடுக்கப் பட்டு அதன் பிறகு அவரை வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்கள். அவ் விதம் அவரை வேலையை விட்டு நீக்கியது காரணமில்லை என்றும் அப்பீல் செய்தார்—முதலில் அவருக்கு என்ன காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதோ அதே காரணத்தை அவர் பல அப்பீல் செய்தபோதும் பதில் கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேறுவிதமான காரணம் கொடுக்கப்படவில்லை. பேப் பர் சரியாக படித்து காரணத்தை அறியாமல் மேல் அதிகாரி கையெழுத்து செய்கிறார். கீழ் உத்தியோகஸ்தர் எந்த மாதிரி எழுதி வந்திருக்கிறாரோ அதையே அரசாங்கமும் திருப்பி எழுதி வருகிறது. எத்தனை தடவை அப்பீல் செய்தாலும் ஒரே பதிலாகத்தான் வருகிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கும் பதிலைப் பார்த்தால் மேல் அதிகாரிகள் கையெழுத்து செய்வதுதான் கடமை என்று நினைக்கிறவர்கள்போல் உள்ளவர்கள் என்று தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர் செய்த குற்றமும் அவரை வேலையை விட்டு நீக்கக்கூடிய குற்றம் அல்ல. இப்பொழுது அந்த குமஸ்தா வேலையில்லாமல் தெருத் தெருவாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வழி இல்லாமல் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறார். மேல் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அப்பீல் செய்து கொண்டால் அந்த பைல்மேல் இருக்கும் சிகப்பு நாடாலைப் பிரித்துப் பார்க்காமல் கூட கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது அரசாங்கம் நடந்துகொண்டு வருகிறது.

“அதைப்போலவே எங்களுடைய ஊர் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் வெகு திறமையாக வேலை பார்த்து வந்தார். எந்தவிதமான குற்றம் இல்லாமலும் வேலை பார்த்து வந்தவரை திடீரென்று வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டார்கள். அவர் அதன் மேல் அப்பீல் செய்தார். அப்பீல் நிராகரிக்கப் பட்டது. ஜூடிஷியல் ப்ரொசீடியன்ஸ் நடந்தது. அது சம்பந்தமாக அந்த நடவடிக்கையில் அந்த உத்தியோகஸ்தர் மேல் எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை. அவரை வேலையை விட்டு நீக்கியது ரொம்பவும் அநீதி என்று நீதிமன்ற அதிகாரி கூறியிருக்கிறார். அவரை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் நாள்து தேதி வரையில் அவருக்குள்ள நியாயமான சம்பளத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். ஜூடிஷியல் புரோசீடியன்ஸில் அவ்விதம் தீர்ப்பு கூறியிருந்தும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவரை எங்கு நேரில் தெரியும். நாணயமுள்ளவர், வேலை செய்வதில் சிறந்தவர், மக்களால் போற்றப்படக்கூடியவர். அதிகாரி ஒருவருடன் அவருக்கு மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு வந்ததால் அவரை வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டார்கள். ஆகவே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படி பாரபட்சம் இல்லாமல் இருந்தால் உத்தியோகஸ்தர்கள் நன்றாக வேலை பார்ப்பார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“இன்னும் ஒரு நிமிஷம்தான் இருக்கிறது.”

*** SRI V. BALAKRISHNAN :—**“புதுக்கோட்டையைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டை இணைந்து 7 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. புதுக்கோட்டைக்கு சில சொற்ப நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அங்கே ஹைஸ்கூல்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவருக்கு என் நன்றி. இது போதாது. அதனால் மக்கள் நிரந்தரமாக திருப்தி அடையமாட்டார்கள். மக்கள் திருப்தி அடையும்படியாக செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டை கஜானாவிலிருந்து நிகராக ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது வரி மூலமாக மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிக பணம் வசூலித்து வருகிறார்கள். அதனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது சென்னை அரசாங்கத்தின் சாத்தியமாகியிருக்கிறது. காவேரியை எங்களுக்கு இல்லை

2nd March 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அனைக்கட்டுகளை ஆற்றுகளில் கட்டிக்கொடுத்தால் அங்குள்ள நீண்ட கால குறை நீங்கிவிடும். எங்களுடைய இந்த நீர்ப்பாசன குறைகளை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் உடனே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நாங்களே உங்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போற்றுதற்குரிய அம்சங்கள் நிறைந்த இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். சென்னை ராஜ்யத்திற்கென்று இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை இந்த மந்திரி சபை அளித்ததற்கு இந்த சபையின் சார்பாக கனம் நிதி மந்திரியை நான் பாராட்ட ஆசைப்படுகிறேன். சமீபத்தில் நடந்த ஆவடி மகாநாட்டிற்குப்பின் நாட்டில் பொருளாதாரத் துறையில் கட்டாயமாக ஒரு மாறுதல் ஏற்படும் என்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களும் எதிர்பார்த்தார்கள். அதற்குள்ளே அறிஞர்கள் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கண்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“ இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் இந்த சபையின் முன்பு கொடுக்கப் பட்ட தினத்திலிருந்து அதனைக்கண்டு நமது சென்னை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதி மக்கள் அதற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வரவேற்பும் இந்த சபையிலும் சரி மேல் சபையிலும் சரி நேராகவும் பத்திரிகை வாயிலாகவும் தெரிவித்திருக்கக்கூடிய கருத்துக்களும் வியப்பைத் தரக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள மலையாள நண்பர்களும் தென் கன்னட நண்பர்களும் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் மலையாளப் பகுதியை கை விட்டுவிட்டதாகவும் அங்கு வாழ்கிற மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு அதயாவசியமான தேவைகள் கூட இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் இப்படிப்பட்ட பல கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதையே எல்லோரும் ஒருமுகமாகவும் ஏகமனதாகவும் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். அப்படி கூறிக்கொண்டு வருவதில் நியாயமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதைத்தான் நான் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்வதோடல்லாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லும்போது அவர்கள் சொல்லுகிற குற்றச் சாட்டுகளுக்கு, ஆதாரம் கிடையாது என்பதைக் காட்டி பதில் சொல்லுவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

“ இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் கல்வி நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், கல்வியில் மிகவும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கும் பகுதி எதுவென்றால் அது மேற்குப் பகுதிதான் என்பது நன்றாகத் தெரியும். உலகிலேயே கல்வி மிகுந்த பகுதிகளுள் மலையாளமும் ஒன்றாகும். கல்வித் துறையில் மலையாள ராஜ்யமும் தென் கன்னட ராஜ்யமும் இவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைப் பார்த்தால் சென்னை ராஜ்யம் எந்த அளவில் கல்விக்கு என்று அவர்களுக்கு சலுகை அளித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக விளங்கும். ராஜ்யத்திலுள்ள சர்க்கார் கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அது மலையாளத்திலும் தென் கன்னடத்திலும்தான் அதிகமாக இருப்பது தெரியும். தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, முதல் அமைச்சர் வரும் ராமநாதபுரம் இந்த ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் கல்லூரிகள் எவ்வளவு என்பதும் மலையாளத்தில் எவ்வளவு கல்லூரிகள் நடத்தப்படுகிறது என்பதும் நன்றாக தெரியும். மேற்குப் பகுதியில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து கல்வியை அங்கு முன்னேற்றமடையச் செய்து வருவது நன்றாகத்தான் தெரியும். நேற்று மெயில் பத்திரிகையில் கூட செய்தி ஒன்று வந்திருக்கிறது. டெக்னிகல் ஸ்டடி என்ற வகையில்

பது
தத
தால்
ளவு

‘ Technical study in U. K.—Two scholarships of the value of £ 400 that is Rs. 6,355 each per annum for technical studies will be awarded to candidates belonging to Malabar and South Kanara.’

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd March 1955]

Taxation Enquiry Committee Report -ல் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது :-

‘For local bodies to develop exclusively, certain taxes and grants-in-aid should be preferred to assignment of shares of taxes as a method of financing local bodies.’

சுமார் 6,000 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் கொடுத்து வெளிநாட்டிற்கு மேல் படிப்புக்காக மாணவர்களை அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“அதுமட்டுமல்ல. நிலச்சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சென்னை ராஜ்யம் பூராவிற்குமாக விரிவானதொரு நிலச்சீர்திருத்தத்தை சர்க்கார் செய்வதற்கு முன்பே மலபாருக்கும், தென் கன்னட ஜில்லாவுக்கும் தான் தனிப்பட்டதொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மலபாரும், தென் கன்னட ஜில்லாரும் புறக்கணிக்கப்படுவதாகச் சொல்வதில் நியாயம் என்ன இருக்கிற தென்றுதான் புலப்படவில்லை. மேலும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களைப் பார்ப்போம். நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவிற்கும் ஸ்டேட் ஹைவேஸ் என்ற தலைப்பில் ரூ. 52 லக்ஷம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், 75 ஆயிரம் ரூபாய் போக, மீதி தொகை தென் கன்னடாவிற்கும், மலையாளத்திற்கும் செலவழிக்கப்படும்போது அந்த ஜில்லாக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகச் சொல்வதற்கு நியாயம் உண்டா என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. Major district roadsக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 37 லக்ஷத்தில் 18 லக்ஷம் மலையாளத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்க்கார் பாசனத்தைப் பொருத்தமட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பெரும் பகுதியை மலம்புழா, வாணியார், மங்களம்போன்ற திட்டங்களுக்கு செலவிட்டு வரும்பொழுது மலபாரும், கன்னடமும் புறக்கணிக்கப்படுவதாகச் சொல்வது நியாயமா என்று சபையினர் சிந்திக்கவேண்டும்.

“வைத்திய உதவியை எடுத்துக்கொள்வோம். இன்றைக்கு சென்னை இராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா தலைநகர வைத்தியசாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மங்களூரில் இருக்கக்கூடிய தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு மட்டும் 32 லக்ஷ ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி தமிழ் ஜில்லாக்களை சேர்ந்த நாங்கள் எதுவும் புகார் கூறவில்லை. ஆனால் கன்னடியர்கள் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகச் சொன்னால் அதில் நியாயம் ஏதேனும் உண்டா என்று சிந்திக்கவேண்டும். இப்படி மலையாளத்திற்கும், கன்னடத்திற்கும் அதிகமான செலவு செய்யப்பட்டு வருகின்றதைப் பார்த்து நாங்கள் தமிழ் ஜில்லாக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக குறை கூறுவது இருக்க எனக்கு முன்பு பேசிய மலையாள, கன்னட அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகக் கூறுவது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது. அரசாங்க உத்தியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு மலையாள நண்பர்கள் வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். அதைப்பற்றி தமிழ் நாட்டவர்கள் யாரும் குறை கூறுவது உண்டா? நமது இராஜ்யத்தைவிட்டு பிரிந்து சென்ற ஆந்திரர்கள் எப்பொழுதும் ஒரு புகார் சொல்வதுண்டு. கோடைக்காலம் உதகமண்டலம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறதே ஆந்திராவில் இல்லையே என்று சொல்வார்கள்; கோடைக்காலம் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதால், ஆந்திரா புறக்கணிக்கப்பட்டதென்று சொல்வது எவ்வளவு அபத்தமோ அவ்வளவு அபத்தம் இன்றைக்கு மலையாளிகளும், கன்னடிகளும் தங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக கூறுவது இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நன்று விளக்கி தன்னுடைய பின் உரையில் கூறவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு 75 லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்க இவ்வாண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைக் கொண்டு கிராமப்புறங்களில் நல்ல ரோடு வசதிகளை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவேயே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில், வருவாய் குறைந்து செலவு அதிகமாகிக்கொண்டிருப்பது கனம் மந்திரி

A-7

[Sri M. Narayanan Nambiar] [2nd March 1955]

“ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കമ്മി നികത്തുന്നതിനു ലാൻഡ് റെന്യൂ സർച്ചാക്ട് മുതൽക്കാണ് ഗവണ്മെൻറ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ നികുതി ആരെയൊണ് അധികം ബാധിക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തെ എണ്ണമറ്റ ചെറുകിട പട്ടാഭാരന്മാരെയൊണ് ഇതു ബാധിക്കുന്നത്. ചെറിയ ഭൂടമകളെ ഈ നികുതി കഠിനമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന് കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില കുന്നിനെന്ന് ഇടിക്കൂ കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നെല്ലിന്റേയും കരുമുളകിന്റേയും നാളികേരത്തന്റേയും മെല്ലാം വിലയിടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അഭ്യന്തരവിപ്ലവത്തിന്റെയും മറ്റും സാധാരണ തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽപ്പോലും തൊഴിലില്ലായ്മ വടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാട്ടിലെങ്ങും ഒരു സാമ്പത്തികതകർച്ചയാണ് നാം കാണുന്നത്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണ് പുതിയ നികുതികൾ മുതൽക്കു പോകുന്നത്. അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഇപ്പോൾ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട്, ദേശീയവികസനപദ്ധതി, പ്രദേശികവികസനപദ്ധതി എന്നിവ ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പല പദ്ധതികൾക്കും പണം അങ്ങിരിക്കുന്ന പണം വിരിക്കുന്നുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകളുടെ പദ്ധതികൾക്കും പണം കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പലതിനും പണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു വികസിപ്പിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിന്റെ മേൽ ഇനിയും കൂടുതൽ നികുതിഭാരം കേററിവയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ജനവിഭാഗത്തെ കൂടുതൽ കഷ്ടതയിലേക്കും തകർച്ചയിലേക്കും തള്ളിവിടുകയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“ ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയും ജീവിതത്തോളം മെച്ചപ്പെടണമെങ്കിൽ സാമ്പത്തികനിയമം നന്നാകണം. ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂരിഭാഗംവരുന്ന കർഷകജനതയുടെ നില ഇന്നും വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവനാണ് ഭൂമികടലകൾക്കും എന്തെങ്കിലും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഭൂവ്യവസ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സമഗ്രമായ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണ് ഗവണ്മെൻറ് പറയാൻ ഉണ്ടെങ്കിലും അടുത്ത കാലത്തേക്കും അതു വരുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ കടിയൊഴിച്ചിരിക്കൽ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ഒരു താൽക്കാലികനിയമം നടപ്പിലാക്കുകയും കടിയന്മാർക്ക് അതുതന്നെ വിലയ്ക്കു വെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടിയന്മാർക്ക് ശരിയായ രേഖകളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നിയമം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും കടിയനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യത ജന്മിക്കുണ്ട്. തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള കടിയായുന്നിയമത്തെ വിളംബരപ്പെടുത്തി വിലയ്ക്കു വെക്കുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ കാർഷിപ്പിക്കുകൊള്ളുന്നു.

“ കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു കടംകൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ന്യായമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ കടം കിട്ടുന്നതിനുള്ള യാതൊരുപോഴും ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്തിട്ടില്ല. കൃഷിക്കാർക്കു ആവശ്യമുള്ളതിന്റെ 6 ശതമാനം വാസ്തവമായ പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങളിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിന്റെനിന്നുമായി ലഭിക്കുന്നതു വെണ്മയാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ബാങ്കിനുള്ള കടത്തിന് കൊള്ളപ്പലിശക്ക് കടം കൊടുക്കുന്ന പണമടപാടുകാരെയാണ് ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. കൊള്ളപ്പലിശക്കാരായ പണമടപാടുകാരിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയം എന്താണെന്നുതന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ വലിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾ സ്റ്റേറ്റിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. വലിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾക്കുള്ള സാധ്യത മലബാറിലും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലുമില്ലെന്ന് പറയുന്നു. ശരിയായിരിക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാ കാലത്തും വെള്ളമുള്ള പല പുഴകളും ആറുകളും തോടുകളുമെല്ലാം ഈ ജില്ലകളിലുണ്ട്. മൈൻ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾക്കു ധാരാളം സാധ്യതകളുള്ള ഒരു ജില്ലയാണ് തെക്കൻ കണ്ണാടകം. കാസർഗോട്ട് ഭക്ഷ്യകായ്ക്കത്തിൽ ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടാണ്. ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളേറ്റെടുത്തുപോകുന്നത് ഈ കമ്മി പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനുള്ള സാധ്യതകൾ അവിടെ വേണ്ടുവോമുണ്ട്. നീലേശ്വരം, ചന്ദ്രഗിരി എന്നീ പുഴകളിൽ അന്നു കെട്ടുന്നതിനുള്ള ആലോചന ചെയ്യണമെന്ന് മുഖ്യ പദത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അന്നു കെട്ടാൻ തടപടിയില്ലെന്നും ഇതേവരെ എടുത്തുകൊണ്ടില്ല. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും പശ്ചിമതീരപ്രദേശത്തും മൈൻ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികൾക്കും എത്രമാത്രം

2nd March 1955] [Sri M. Narayanan Nambiar]

സാധ്യതയുണ്ടെന്നു അനേകിച്ചു റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നതിന് ഒരു വിദഗ്ദ്ധജ്ഞിനിടെ നിയമിച്ചാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. അതിനു ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കമാണോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചില്ല. ഗവണ്മെന്റ് അത് ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“അനേകലക്ഷം തൊഴിലാളികൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ഒന്നാണ് കടീൽ വ്യവസായങ്ങൾ. മലബാറിലേയും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലേയും എത്രയോ കടീൽ വ്യവസായങ്ങൾ ഇന്നു പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ അധഃപതിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. എണ്ണയാട്ടവ്യവസായം, കാട്ടവ്യവസായം, പായ് മടയൽ, കുട്ടമടയൽ, മൺപാത്ര നിർമ്മാണം മുതലായി എത്രയോ നല്ല കടീൽവ്യവസായങ്ങൾ ഇന്നു പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ മന്ദീഭവിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ആശാരിപ്പണി, കൊല്ലപ്പണി മുതലായ തൊഴിലുകളും പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യന്ത്രവ്യവസായങ്ങളുടെ മത്സരംകൊണ്ടാണ് ഈ കടീൽവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം അധഃപതിച്ചിട്ടുള്ളത്. യന്ത്രവ്യവസായത്തോടു മത്സരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ കൈത്തറി വ്യവസായം അധഃപതിച്ചുപോയത്. നെല്ലു കത്തു മില്ലുകളോടു മത്സരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് കൈക്കത്തുവ്യവസായം നശിച്ചു കിടക്കുന്നത്. യന്ത്രചക്രങ്ങളോടു മത്സരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് നാടൻ എണ്ണയാട്ടവ്യവസായം തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കടീൽവ്യവസായങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തകരുന്നതു കാരണമായാൽ, കടീൽവ്യവസായങ്ങളിലാണ് രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പത്തികളോക്കും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് പ്രസംഗിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിനും പ്രവൃത്തിക്കും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തവുമുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുന്നതിനാണ് നിവൃത്തിയില്ല.

“വൈദ്യുതസഹായത്തെ സംബന്ധിച്ചും രണ്ടു വാഷ് പരഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ വൈദ്യുതസഹായം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്താണ്? നല്ലവണ്ണം പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുപോകുമില്ലാത്ത ആയുർവ്വേദവൈദ്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയേണ്ട ഒരു നിലയാണ് ഇന്നും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ളത്. അമ്പതിനായിരവും അറുപതിനായിരവും ആളുകളുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽപോലും ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് സിറ്റി ഇല്ല. എന്റെ സ്ഥലമായ മോസ് ട്രൂട്ടിൽ ഒരു ലോക്കൽ ഫസ്റ്റ് ഡിസ്ട്രിക്ട് സിറ്റിയാണുള്ളത്. അതിനെ പ്രൊവിൻഷ്യലൈസ് ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടുലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കേണ്ട ഈ ആസ്ത്രിയെ എന്തായാലും ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വൈദ്യുതസഹായത്തിനു യാതൊരു സൗകര്യവുമില്ലാത്ത ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ റൂറൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് സിറ്റികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. വൈദ്യുതസഹായം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം എന്താണെന്നു ഒരു പീടിയും കിട്ടുന്നില്ല.

“ഗതാഗതസൗകര്യത്തിന്റെ അഭാവം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയുണ്ട്. പല റോഡുകളുടേയും പണി ആരംഭിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും അവ യൊന്നും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. തൽക്കാലം സകല പ്രവൃത്തികളും സ്റ്റേ ചെയ്യുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു കപ്പന വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. കാരണം എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. അവഗണിക്കപ്പെട്ട തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലെ എററവും അവഗണിക്കപ്പെട്ട താലൂക്കാണ് എന്റെ താലൂക്ക്. മദിരാശി ഗവണ്മെന്റുതെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ലയെത്തന്നെ അവഗണിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ താലൂക്കിന്റെ കാര്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

“വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യം. ഈ രാജ്യത്തിന് പററിയത് അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്നു കണക്കാലമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ അടിസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഇവിടെ വേണ്ടുപോലും പ്രോത്സാഹനം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കട്ടികളുടെ നരയുദ്ധവേളി പ്രചത്തിക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ഭാവിപുരുഷന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു മാന്യമായ ഒരു വേതനം കൊടുക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. കേവലം തുച്ഛമായ ശമ്പളമാണ് ഇന്നു അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നത്. അസംതൃപ്തരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ രാജ്യത്തിനു ആപത്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു മാന്യമായ ഒരു വേതനം നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ?

“இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், அதை நான் முழு மனதுடன் வறவேற்கிறேன். விவசாயத் துறையிலே உற்பத்தியை அதி

[2nd March 1955] [Sri C. Muthiah Pillai]

கரிக்கவும், வேலையில்லாமலிருப்பவர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்கவும், அநேக ஆரம்பப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தவும், ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கவும், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை இன்னும் அநேக இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கவும், கிராமப் பகுதிகளிலே வீடுகள் கட்டுவதற்கான நல்ல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சுகாதாரத் துறையில் மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவும், கிராமங்களில் மின்சார வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும், கைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இருப்பதினால், அதிலுள்ள சில குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கி, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தினால், கண்டிப்பாக நம் நாடு சமீபம் அடைய முடியுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ரஸ்தாக்கள் அமைக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள மக்கள் பாதிப் பணம் கொடுக்கவேண்டும். மக்கள் பாதிப் பணத்தைக் கொடுப்பதாக கையெழுத்துப்போட்டாலும், சர்க்கார் உதவி கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மேலும் இந்த ரஸ்தாக்கள் அமைக்கும்படியான இடங்களிலே சர்க்காருக்குச் சொந்தமான புறம் போக்கு நிலங்கள், தனிப்பட்ட மிராசுதாரர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் Land Acquisition proceedings எடுக்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் கிராமங்களுக்குப் போகும்படியான பாதைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நிறுவ முடிவதில்லை என்று சொல்லுகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ், “என்டிமேட், பிளான்” தயார் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எங்கள் தொகுதியில் ஒரு “protected water-supply scheme” கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர் பணத்தை ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும். தஞ்சாவூரிலுள்ள ‘ஹெல்த் ஆபீஸர்’ அதை ஆமோதிக்கவேண்டும். திருச்சியிலுள்ள ஆபீசர் அதை நேரில் பார்வையிட்ட பிறகு, சர்க்காருக்கு அதை அனுப்பி சர்க்காரின் அனுமதி கிடைத்தபிறகுதான் செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமையிருப்பதால் குறிப்பிட்ட காலத்துக்கள் நிறைவேற்ற முடியாமல் போகிறது. சர்க்காருடைய ‘அப்ரூவல்’ வரும்பொழுது, அங்கேயுள்ள Superintending Engineer ‘அப்ரூவல்’ கொடுக்கவேண்டும் என்று திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. டெக்னிகல் பிரச்னையாகயிருந்தால், அதாவது ஒரு கட்டிடம் weight தாங்குமா என்பது போன்ற விஷயமாயிருந்தால் என்ஜினியரின் ‘அப்ரூவல்’ வேண்டியதுதான். தவிர, ரோடு போடுவதற்கு ஸ்தலத்திலுள்ள ‘சூப்பர்வைசர்’ போடும் திட்டத்தைத்தான் சர்க்கார் ஆமோதிக்கவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. ஆகவே, காலதாமதமில்லாமல் துரிதமாக வேலை நடப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும், ஜில்லாபோர்டுகளுக்கும் அதிகப்படியான பணத்தை சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். இன்று விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சிறிய வேலைகளை அவர்கள் செய்யமுடியாத நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அவர்களது உழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தாலும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளும், ஜில்லா போர்டுகளும் தேவையான பணத்தைப் போட்டால்தான் அந்த வேலைகளைச் செய்து கொடுக்கமுடியும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

“இந்த வரி விதிப்பைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது போடப்படவிருக்கும் வரி ஆமோதிக்கும்படியான நிலையில் தான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் ஏதாவது வரிகள் போடப்படுகின்றன. நான் தஞ்சை ஜில்லாவிலேயுள்ள ஒரு நடுத்தர விவசாயி. ஆக்க வேலைகளுக்காகப் பணம்வேண்டுமென்று சொன்னால், மக்கள்

[Sri C. Muthiah Pillai] [2nd March 1955]

கொடுக்கமாட்டேன் என்று ஒருக்காலும் சொல்லமாட்டார்கள். 1936-37-ம் ஆண்டிலே கலம் ரூ. 1-4-0 ஆகயிருந்தது. சர்க்கார் வசூலிக்கும் கிஸ்தி ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி ரூபாய் பத்து. மூன்று மா நிலம் வைத்திருந்தால், 30 கலம் நெல் விளைகிறது. இன்று இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் அடிப்படையில் பார்த்தால், சர்க்காரின் கிஸ்தி, விலைகள் உயர்ந்த அளவுக்கு **proportionate** ஆக உயரவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் வரி அதிகமாகப் போடவில்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால், அதில் 100 பேர்கள்தான் பட்டாதார்களாய் இருப்பார்கள். 900 பேருக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமானால், 100 பேர்களிடமிருந்து வரி வசூலிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டுகள், ஜில்லா போர்டுகள், இவற்றின் நிதி நிலைமை திருப்திகரமாகயில்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள்.

11-49
a.m.

“கிராம மக்களுடைய பிரயோசனத்திற்காக ஜில்லா போர்டு தலைவர்களிடம் திரும்பத் திரும்ப போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஜில்லாபோர்டுக்கு நேரடியாக பணம் அதிகமாகப்போகிறது. இந்த வரி விதிப்பினால் மக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படுவதாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள திட்டங்களை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களில் கோடை காலத்தில் மூன்று மாதங்கள்தான் ஆக்க வேலை செய்யமுடியும். அப்பொழுது ஜில்லா போர்டு வேலைகளில் கவனம் செலுத்தப் போதுமான தொகையைத் தரவேண்டும்.

“புதிய திட்டத்தின் கீழ் ஒரு உபாத்தியாயப் பள்ளிகளை அநேகமாக எல்லா இடத்திற்கும் ஏற்படுத்தியாகிவிட்டது. பிற்போக்கான இடத்திற்கு புதிய திட்டத்தின்படி அவர்களை கட்டம் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும், மீன் பிடிப் பவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்கலாம். அப்படி பிற்பட்டவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களை அவர்களே கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் அப்படி கட்டிக்கொள்ளமுடியாது. அதற்கு நாம் உதவி செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் சுமார் 80 அல்லது 100 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். கூடியசீக்கிரம் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கலாம். அங்கு இன்னும் அதிகப்படியான ஆசிரியர்கள் போட்டால் நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பேசும்போது மீன் பிடிப்பவர்களைப் பற்றி பல தடவை இங்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அப்படி எடுத்துக்காட்டியும் அவர்களுக்கு அந்த டிபார்ட்மென்ட் ஏதாகிலும் ஆவன செய்ததாகத் தெரிய வில்லை. அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து இது வரையிலும் எந்த விதமான பயனையும் அடையவில்லை. இப்பொழுது அவர்களுக்கு கட்டுமரங்கள் வருகின்றன. அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி லைசென்ஸ் வாங்கியவர்கள் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்பனை வருகிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு மூலமாக அவர்களுக்கு கட்டுமரங்களை வாங்கிக்கொடுத்து உதவவேண்டும். கட்டு மரங்களை என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்களோ அந்த விலைக்கு மீன் பிடிக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் தான் சர்க்கார் கண்டிப்பாக அவர்களிடமிருந்து நல்ல பெயரை வாங்க முடியும்.

“மேலும் அவர்களும் மிராசுதாரர்களுடைய நிலத்தில் இருப்பதால் அந்த இடங்களிலிருந்து அவர்களை மிராசுதார்கள் அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கடற்கரையில் அப்படி அநேகம் பேர்களை

2nd March 1955] [Sri C. Muthiah Pillai]

அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நேற்று கூட அப்படி 60 அல்லது 70 பேர்களை அப்புறப்படுத்த முயற்சிகள் நடப்பதாக எனக்கு கார்டு வந்திருக்கிறது. நான் சொல்வதைக் கேட்கக்கூடிய மிராசுதார்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்து இப்படிசெய்ய கூடாது என்று சொல்லலாம். அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்க சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். அப்படிசெய்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த சர்க்கார் அவர்களுடைய நம்பிக்கையை இழக்க நேரிடும் என்பதை சர்க்காருக்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று பொது ஜனங்கள் குழப்பம் அடைந்திருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்றவுடன் அநுவும் பேபரில் பார்த்தவுடன் மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை வந்த விலைக்கு விற்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதை வாங்கும் விவசாயிகள் ஐந்தாறு வேலிகளை வாங்கி அதை ஆறு பங்காகப் போட்டு பிரித்துக் கொண்டு இப்பொழுது நாம் கொண்டுவந்த சட்டம் அவர்களை பாதிக்காமல் இருக்கும்படியாக செய்துகொண்டு விட்டார்கள். அப்படி செய்யும்போது அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறது. அதனால் சட்டம் அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்கு நாம் ஒன்று செய்யலாம். இந்த தேதிக்குப் பிறகு நிலங்களை விற்கல் அது சேலுபடியாகாது என்று ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் போடலாம். அப்படி வாங்கினாலும் அந்த விற்பனை விவசாயிகளை பாதிக்காது என்று ஒரு அவசரச் சட்டத்தை சர்க்கார் போடலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதன் பிறகு நில சீர்திருத்தத்தை அதிக சீக்கிரமாகக்கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் வந்தாலும் அது சாகுபடி காலத்திற்குள்ளாகவே வரவேண்டும். அத்துடன் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும்போது குடியிருப்புக்கு வசதி செய்வது என்பது முதல் ஸ்தானம் வகிக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்கு முன்வாங்கிய கடனை தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். விவசாயச் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடன் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கும்போது அவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். அதனால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் கொண்டு வரவேண்டு என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு தீண்டாமை ஒழிப்பைப்பற்றி பேசவேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தும் இன்னும் கிராமங்களில் 12 கடைகளில் இரண்டு இடங்களாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு என்றும் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு என்றும் இரண்டாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அது ஹரிஜனங்களிடையே பெரிய வருத்தத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. அந்தந்த பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற உத்தரவை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி கடைகளை நடத்தினால் அவைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று ஜில்லா போர்டுகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பிக்கவேண்டும். தனித்தனியாக கடைகளில் இடங்கள் ஒதுக்கிவைத்தால் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டாம் என்றும் சொல்ல வேண்டும்.

“கடைசியாக சொல்லும்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கங்கள் அமைத்துக்கொண்டு பலதடவை மாகாநாடு நடத்தியது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். அவர்கள் தேர்தல்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். கீழ்ப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மாகாநாடுகள் கூட்டி இவைகளை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குவேண்டிய சலுகைகளைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Muthia Pillai]

[2nd March 1955]

“இதேபோல் மேஸ்திரிகளும் தங்கள் சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுடைய குறைகளையும் தெரிவித்துள்ளார்கள். அரசாங்கத்தின் கவனத்திலிருக்கும் அவர்களது குறைகள் சீக்கிரமே சலுகை காட்டவேண்டும் என சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

Sri K. T. RAJU :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் நான் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நமது நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்து நம்முடைய தேவைக்குப் போக மிச்சம் இருக்கக்கூடிய உணவை வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் நம்முடைய நாடு உற்பத்தியை பெருக்கி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அளவில் தான் நாம் இப்பொழுது பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். இன்றைய தினம் நாம் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யும் உணவுப் பொருள்கள் நம்முடைய தேவைக்கு போக மிச்சம் இருப்பதை தான் அனுப்புகிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்களுடைய குறைந்த பட்ச தேவையைக்கூட வாங்குவதற்கு சக்தி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. உணவு உற்பத்தியை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் இன்றையதினம் 15 அவுன்ஸ்தான் ஒருவருக்கு கிடைக்கும். இந்த 15 அவுன்ஸ் உணவையும் கீழ்த்தர மக்களும் நடுத்தர மக்களும் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இன்று விலைவாசியின் வீழ்ச்சியால் அவர்கள் தங்களுடைய விலைபொருள்களை தகுந்த விலைக்கு விற்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்களால் தங்களுக்குத் தேவையான உணவு பொருளை வாங்கமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதால்தான் இன்றையதினம் மூன்று லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை நாம் வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புகிறோம். இந்த நாட்டு மக்கள் உண்டு கழித்து மிச்சப்படுத்திய உணவு தானியத்தை இன்று நாம் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பவில்லை என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

“நம்முடைய நாட்டில் இன்றையதினம் 500 கோடி கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய தேவைக்குப் போக மிச்சப்படும் துணியை நாம் வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புவது இல்லை. நம்முடைய துணி வங்காளேஷ்யருக்குக்கூட போகும் நிலைமையில் இருக்கிறது. அங்கு கூட ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் நம்முடைய உற்பத்தி பெருகி விற்பனை அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நாம் உற்பத்தி செய்யும் துணியை வாங்குவதற்கு சக்தி இல்லாமல் அரை நிர்வானமாக இருக்கும் நிலைமையில்தான் நாம் நெய்த துணியை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஏன் அப்படி அனுப்புகிறார்கள். இங் ண்ள மக்களுக்கு அவைகளை வாங்குவதற்கு சக்தி கிடையாது. இப்பொழுது அமெரிக்காவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள், பிரிட்டனிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள், ஜப்பானிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். நாமும் அதைப்போலவே இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறோம். அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்கு மிச்சப்படும் துணியை ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு மக்களுடைய தேவைக்குத் தக்கபடி மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி இல்லாமல் இருப்பதால்தான் ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்கள். இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இப்பொழுது நம் நாட்டு மக்கள் இருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாகும் துணிகளை வாங்குவதற்கு முடியாமல் பல கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில்தான் இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் முன் நேற்றமடைந்துகொண்டு வருகிறது.

“அந்த அளவில் தான் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துகொண்டு வருகிறது. கிராமங்களில் பார்த்தால் இந்த நாட்டின் மக்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்தையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டேவருகிறது. நேற்றையதினம்கூட கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கௌண்டர் பேசும்போது ஒன்றைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். கோய

2nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

முத்தூர் ஜில்லாவில் மணிலாப் பயிர் உற்பத்தியாகிறது என்றும், அதில் ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு இப்பொழுது 400 ரூபாய்தான் வருமானம் வருகிறது என்றும் அதனால் வருஷத்தில் 600 ரூபாய் வருமானம் குறைந்துவிட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது 16 லட்சம் ஏக்கரில் மணிலாக்கொட்டை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இப்படி ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் அவர்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கோடிக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மணிலாப் பயிர் சீசன் காலத்தில் விலை குறைகிறது. அப்படி குறைந்த காலத்தில் பெரிய வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். அவைகளை ஏற்றுமதி செய்யும் காலத்தில் அதன் விலை அதிகரிக்கிறது. அப்பொழுது வியாபாரிகளுக்கு அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கிறது. அதனால் குடியானவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயி வாங்கும் காலத்தில் அவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஏற்றுமதி காலத்தில் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதில் வரும் லாபம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது இல்லை. இதைப்பற்றிய பொறுப்பு இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை என்று சொல்லலாம். மத்திய சர்க்கார்தான் இதைச் செய்யவேண்டும். இந்த சர்க்காரினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லலாம். உண்மையாக இருக்கின்ற விவசாயிகள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இருந்தால் மத்திய சர்க்காருடன் இந்த சர்க்கார் கலந்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ஆகவே சர்க்கார் நியாயமான விலைக்கு விவசாயிகளுடைய பொருள் களை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தவேண்டும். மத்திய சர்க்காரும், நம் சர்க்காரும் இதில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் விவசாயிகள் மிகப் பெருந்த அளவிலே பாதிக்கப்படுவார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை இந்த இராஜ்யத்தில் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்ப்போம். கணம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சிறு சிறு கடைகள் அதிகம் பெருகவேண்டுமென்பதற்காக மூன்று அல்லது மூன்றுக்குள்ளாக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய கடைகளுக்கு அந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்களித்திருப்பதாக கூறினார்கள். இதனால் பெருத்தளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் குமால்தாக்கன்தான். அவர்கள் இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய நிலைமையை அனுபவத்தோடு பரிசீலிக்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இவ்வசக்கல்லி ஏழை மாணவர்களுக்கெல்லாம் அளிக்கப்படுமென அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆரம்பக் கல்வியின் முதலெழுப்பாக இருக்கக்கூடிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமை கவனிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பரம ஏழைகள். பல மகாநாடுகள் கூட்டி தங்களுடைய நிலைமையை எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய நிலையை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக நாம் பார்க்கவேண்டியது விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு கோடியே 44 லட்சம் ரூபாயாகும். இப்பணம் போதுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். விலைவாசி ஒரேயடியாக இறங்கிவிட்டதால், விவசாயிகள் முதலீடு செய்வதற்கு வழியின்றித் தவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்ய வேண்டும். அது இல்லாததினால்தான் இன்றைக்கு மிக அதிக வட்டிக்கு லேவாதேவிக்காரர்களிடம் விவசாயிகள் கடன் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. சர்க்காரே 2 சத விதிகம் அல்லது 3 சத விதிகத்திற்குப் பொதுக் கடனை எழுப்பி விவசாயிகளுக்கு 5½ சத விதிகம், 6 சத விதிகம் வட்டிக்கே அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தாலும் நல்லதென்றே நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால் அதை சர்க்கார் கவனிப்பதாகவேயில்லை.

[Sri K. T. Raju]

[2nd March 1955]

“இந்த நாட்டிலே நூற்றுக்கு 85 பேர்களுக்குமேல் விவசாயிகள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். இருந்தும் கடன் உதவியோ, மின்சார வசதியோ எதுவும் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்காமல் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு 2 அணு நிலவரியை உயர்த்த முன்வந்தால் அதன் விளைவு என்ன ஆகுமென்று சொல்வதற்கில்லை.

“நாட்டிலே ஒரு பக்கம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகப் பெருத்த அளவிலே பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. கணம் மந்திரி அவர்களே மிக மிக மோசமான அளவில் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்து வருகிறதாகக் கூறியிருக்கிறார். அணுக்குண்டினால் ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தைக் காட்டிலும், ஆயிரக்கணக்கான படித்த வாலிபர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருப்பதினால் ஏற்படக்கூடிய அபாயம் அதிகம்.

12-9
p.m.

“வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பதின் காரணமாக நாட்டில் வறுமையும், பஞ்சமும் தாண்டவமாடுகின்றன. படித்த மாணவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச வாழ்க்கை நடத்த வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ளாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கவிடுவதைத் தடைசெய்ய வேண்டாமா? நம் நாட்டிலே பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லையும் நான்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. சென்னை நகரத்தில்தான் 20,000 பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நாளில் நூறே சபிட்சம் அடையமுடியாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், பின்னுக்குப் போகாமல், ஒரு அடி, ஒரு அடியாகவாவது முன்னேற்றவேண்டாமா?

“நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலை எப்படி யிருக்கிறது என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். டாட்டாவுக்கு உருக்குத் தொழிற்சாலைக்கு 10 கோடி ரூபாய் வட்டியில்லாத கடனை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும்பொழுது, ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு வட்டி வாங்கிக்கொண்டு ஏன் உண்டியாக ஒரு 20 கோடி ரூபாய் கடன் வசதி செய்து தரக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஒரு பாங்கு ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதியளிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கென ரூ. 20 கோடி அவசரமாக ஒதுக்கவேண்டும். விவசாயப் பொருள் களை வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதில், சர்க்காரே பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உதாரணமாக, மணிலாக் கொட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் பெரும் அளவுக்கு விலைச்சரிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஏற்றுமதி ‘பெர்மிட்’ வைத்திருப்பவர்கள் இந்தக் கடலை வியாபாரத்தை ஒரு சூதாட்டமாகவே நடத்திவருகிறார்கள். ‘கரென்ஸி நோட்டுகள்’ வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூட அவ்வளவு மதிப்புக் கிடையாது. இந்த வியாபார சூதாட்டத்தை சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும். நம் கையில் அதிகாரம் இருக்கும் பொழுது ஏன் இந்தச் சூதாட்டத்தை நிறுத்த நாம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது. ஆகவே, விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு, மத்திய சர்க்காரும், இந்த சபை முழுதுமே ஒன்று பட்டுத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மற்ற விஷயங்களை ‘Voting on demands’ வரும்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்து, இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER:—“கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதுவரைக்கும் பல நண்பர்கள், இந்தப் பக்கத்திலிருந்தும், எதிர்ப் பக்கத்திலிருந்தும், பட்ஜெட்டை ஆதரித்தும், பறக்கணித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். நடுநிலைமை மனப்பான்மை யோடு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், நமது நாட்டின் பொருளாதார நிலை முன்னேற்றமடையவேண்டும் என்கின்ற முறையிலே, இந்த

2nd March 1955]

[Sri V. C. Palanisami Gounder]

வருஷ வரவுசெலவுத் திட்டத்தை வரவேற்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். நம் நாடு முன்னேறவேண்டுமானால், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அவசியம். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் நமது அரசாங்கம், எவ்வளவுதூரம் நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைவதற்கான பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டும். சென்ற பொதுத் தேர்தலுக்குப்பின், நமது மந்திரி சபை முற்போக்கான பல திட்டங்களை வகுத்து அவற்றை, நிறைவேற்றி யிரு கிறது என்பதைக் கவனித்தால் இந்த அரசாங்கத்தையோ அல்லது மக்க ளுடைய பிரதிநிதிகளையோ யாரும் குறைசுமையுடையது. இந்த ஐந் தாண்டுத் திட்டம் வருவதற்குமுன்பு உணவுப் பற்றாக்குறையினாலும் பஞ் சத்தினாலும் நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த ஐந் தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 86.43 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக, அதில் பெரும் பகுதியை ஒதுக்கி, பல பெரிய நதிகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயத்திற்கு எவ் வளவு அனுசூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, நமது மாகா ணத்திலே இனிமேல் வேறு பெரிய திட்டங்களையிலையே என்ற அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம். சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அதாவது minor irrigation works-ஐ எல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள குளங்கள், கண் காய்கள், வாய்க்கால்கள், இவையெல்லாம் செய்பணிட்டு, உணவு உற் பத்திப் பெருகுவதற்கும், வேலையில்லாத காலத்தில் கிராம மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கும் வசதி செய்துகொடுக்க அநேக திட்டங்களை நமது சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆந்திரப் பிரிவினைக்கு முன்பு கோதாவரி, கிருஷ்ணா என்று பெரிய நதிகளின் பெயர்களை எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் பிரிவினைக்குப்பிறகு காவிரிதான் நமது மாகாணத்திலேயே பெரிய நதி என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை விலிருக்கிறோம். ஆந்திரப் பிரிவினைக்குப்பிறகு நம் நாட்டின் நீர்வளம் வளையறுக்கப்பட்டுவிட்டது. காவிரி, பவானி, அமராவதி, திருநெல் வேலி ஜில்லாவிலேயுள்ள தாம்பிரவரணி, ஆகிய நதிகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, பல நீர்த்தேக்க அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். கடை சியாக, வகையாற்றையும் கட்டுப்படுத்தி நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழிவகை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு நீர்த்தேக்கத்திலிருந்தும் மின்சார உற்பத்தி அபிவிருத்திக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் மின்சார அபிவிருத்திக்காக ரூ. 11 கோடி க்குமேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நமது நாட்டில் அநேக மில் கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் பகுதிகளிலேயும் மின்சார வசதி களைப் பெருக்குவதில் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக் கிறது. முன்பு எல்லாம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில்தான் நிறைய ஆலைகள் ஏற்பட்டன. அங்குள்ள கிராமப் பகுதிகளிலே பம்பு செட்டுகள், மின்சார சக்தியால் இயங்க வசதி ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுடன் போட்டி போட ஆரம்பித்துவிட்டது. பூமிக்குக் கீழேயுள்ள ஜலத்தை விவசாயத்துக்கு உபயோகித்து பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் கானலாம் என் பதை மக்கள் உணர் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இரண்டாயிரத்து இருபது கிராமங்கள் மின்சார சக்திபெற்று, 25,000 பம்பு செட்டுகள் இன்று இயங்குகின்றன என்று சொன்னால், மின்சார motorகளை மக்கள் எவ்வளவு தூரம் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. விவசாயிகள் மின்சாரத்தினால் ஏற்படும் நன்மைகளை அறிந்துகொண்டிருக் கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயத்துறையை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்திலேயும் ஏராளமான பணம் ஒதுக்கப்பட் டிருக்கிறது. அநேக இடங்களில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளை நமது சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நல்ல விதைகளையும், உரத் தையும் ஸ்டாக் செய்து, அவற்றை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு விநியோகித்தும் வருகிறார்கள்.

[Sri V. C. Palanisami Gounder] [2nd March 1955]

12-19
P.m.

“அம்மோனியம் சல்பேட் போட்டுவந்தது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முன் காலத்தில் உப்பு உரம் போடவேண்டுமென்றால் விவசாயி பயப்படுவான். இப்பொழுது விவசாயி உப்பு முதலிய ரசாயன உரங்களின் நன்மையை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டான். விவசாய இலாகாவும் அவர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு உரத்தினுடைய நன்மையைப்பற்றி அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் நன்மையை அந்த இலாகா விவசாயிகளுக்கு சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் விவசாயிகள் அதைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதனால் இப்பொழுது உணவு பெருகிவிட்டது.

“இன்னும் முனிசிபாலிட்டிகளும் பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரித்து அதை விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் சுகாதார அபிவிருத்தி அடைவதோடு மட்டுமல்லாமல் உணவு உற்பத்தியும் அபிவிருத்தி அடைகிறது. இதற்கென்று இந்த அரசாங்கம் மான்யம் கொடுத்து வருகிறார்கள். நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் கட்டுப்படியான முறையில் உரத்தைக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்துக் கொண்டும் வருகிறார்கள்.

“இப்பொழுது கோயமுத்தூரில் முனிசிபாலிட்டியில் தயாரிக்கப்படும் உரத்தை விற்கவேண்டும் என்று முனிசிபாலிட்டியார் ஏற்பாடு செய்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதை பெரிய முதலாளிகள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் டன்கள் வாங்கி பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்று வருகிறார்கள். இதனால் சர்க்காருடைய நோக்கம் பலனடையாமல் போகிறது. இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த விஷயம் என்ன ஆகுமோ என்பதை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்து உபயோகப்படுத்துவதற்காக டியூப் கிணறுகளும், பில்டர் பாய்ண்ட் கிணறுகள் அமைப்பதற்கு என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவைத்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. காவிரி முகத்துவாரங்களிலும் கீழ் சமுத்திரக்கரை ஜில்லாக்களிலும் இந்த டியூப் வெல்கள் அமைத்துக்கொடுத்தால் வெற்றிகரமாக இருக்கும். இப்பொழுது பூம்புல் வெல்களும் பில்டர் பாய்ண்ட் வெல்களும் வருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். தென் ஆற்காட்டில் ஆர்டிசன் கிணறுகள் இருக்கின்றன. அங்கு போய் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியும். தென் ஆற்காட்டில் தண்ணீர் கிணற்றிலிருந்து பூமிக்கு வெளியில் மேலே வருவதைப் பார்த்தால் கோயமுத்தூரில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அது ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது. பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்கு செளகர்யம் அடையும் வகையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இந்த டியூப் வெல்களுக்கும் பில்டர் பாய்ண்ட்களும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் வெற்றிகரமாக இருக்காது. சாதாரணமாக கோயமுத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள நிலைமை வேறு. அங்கு இயற்கையானது அவ்வளவு செளகர்யமாக இல்லை. விவசாயத்திற்கு இயற்கையுடன் போரட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு விவசாயிகள் கிணறுகளை ஆழமாக வெட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் எவ்வளவு சிக்கனமாக, எவ்வளவு சயன்டிபிக்காக கீழே இருக்கும் தண்ணீரை எடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு சிக்கனமாக எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கிணறுகளை வெட்டும்போது 100-க்கு 90 கிணறுகளின் அடியில் பாறை வருகிறது. கோயம்புத்தூரில் ஒரு பகுதியும், பல்லடம் தாலுகா, ஈரோடு முதலிய இடங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் கிணறுகளை வெட்டிக்கொண்டு வரும்போது கீழே பாறைதான் வரும். தண்ணீரை கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்கு இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் ஏதாகிலும் காரியங்களைச் செய்து லகுவாக அந்தக் கிணறுகளை எழுப்புவதற்குத் திட்டம்

2nd March 1955] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

போட்டு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதிகமாக செலவு செய்யாமல் கிணறுகளை வெட்டிக்கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம்.

“ இன்னும் போரிங் செட்டுகளை அமைத்துக்கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். பில்லர் பாய்ண்ட் ஒரு பக்கம் இருந்தபோதிலும் போரிங் செட்டுகள் இருப்பது அவசியம். தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு மின்சாரம் அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் மின்சாரம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது மழை இல்லாமல் இருப்பதால் ஜலம் கீழே போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. அப்பொழுது கிணறுகளை இன்னும் அதிகமாக ஆழப்படுத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தால் அவர்களால் கிணறுகளை அதிகமாக ஆழப்படுத்த முடிகிறது. ஆனால் அப்படி ஏழைகளால் வெட்டு முடிவதில்லை. விவசாயத்திற்கு என்று பூமியோடு போராட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வறட்சியின் காரணமாக அவர்கள் கிணறுகளை வெட்டிக் கொள்ளமுடியாமல் சும்மா இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. தங்களுடைய நிலங்களை விற்றுவிட்டு காவடி எடுக்கும் நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இதைமேல்லாம் தடுக்க வேண்டுமென்றால் கிணறுகளை வகுவாக வெட்டுவதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் சர்க்கார் அமைப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக கால்நடை டிபார்ட்மென்டைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் இந்த கால்நடைகளும். அதன் அபிவிருத்தி மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அதன் அபிவிருத்தியில் நாம் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டிருந்தால் பெரிய ஆபத்து வந்துவிடும். கால்நடைகள் மிகவும் அவசியம் என்பதை விவசாயிகள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள்; சர்க்காரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் நல்ல பசுக்களையும் காளை மாடுகளையும் அந்தந்த பிரதேசத்திற்குத் தக்கபடி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டமும் போடவேண்டும். காங்கேயம் காளைய எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை வகுத்து அவைகளை அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு எல்லா இடங்களின் சீதோஷ்ணமும் பொருந்தாது. அதற்காக சர்க்கார் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அவைகள் கோயமுத்தூரில் நன்றாக அபிவிருத்தி அடையும். மற்றப் பிரதேசங்களில் அது அவ்வளவாக அபிவிருத்தி அடையாது. கோயமுத்தூரில் இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் காங்கேயம் காளைகளை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார்கள். அவைகளை ஏழை விவசாயிகள் வாங்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அதன் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்காரே பண்ணை வைத்து நடத்தி ஏழைகளுக்கு குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதன் மூலம் சர்க்கார் சிறிய விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் காண்பிக்கலாம். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள கால்நடைகளைப் பார்த்தால் பார்க்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவைகளுடைய அபிவிருத்தி கீழே போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கு அவைகளுக்கு வைக்கோல்தான் தீவனமாக இருக்கிறது. வேறு தீவனம் அங்கு அவைகளுக்குக் கிடையாது. காளைகளை தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்போது அவைகள் காளைகள்தான் என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது உம்பளச்சேரி என்று ஒருவகை காளைகளை ஓரத்தநாட்டில் தயார் செய்கிறார்கள். அது அங்கு நன்றாக வளருகிறது. அந்தந்த காளைகளை அந்தந்த நாடுகளில் உற்பத்தி செய்தால்தான் அவைகள் நன்றாக வளர்ந்துவரும். அவைகளை சேலத்திலோ அல்லது கோயமுத்தூரிலோ வைத்து நடத்தினால் அபிவிருத்தி அடையாது. அங்கு தஞ்சையில் வைக்கோலைத் தவிர வேறு உணவு இல்லை. அவைகளுக்கு போஷாக்கு உணவாகிய பருத்திக்கொட்டை புண்ணாக்கு முதலியவைகளை கொடுத்தால் அவைகள் நன்றாக புஷ்டியாக வளர்ந்து வரும். உம்பளச்சேரி காளைகளை தாராபுரத்தில் வைத்து

[Sri V. C. Palanisami Gounder] [2nd March 1955]

உற்பத்தி செய்தால் அது அங்கு உற்பத்தியாகாது. அதைப்போலவே தஞ்சைக்கு காங்கேயம் ஜாதி பொருத்தமில்லை. தஞ்சையில் கொம்பைத் தீயத்துவிட்டு காதை அறுத்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் ஓரத்தநாட்டில் உம்பளச்சேரி பண்ணையை ஆரம்பித்திருப்பது போற்றத்தக்கது. இந்த நிலைமையில் எனக்கு அதிகநேரம் இல்லாததால் அதிக நேரம் பேச முடியாமல் இருப்பதால் இத்துடன் முடித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.”

* SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டில் நில வரியை இரண்டண அதிகம் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அது சாதாரண விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக பெரிய விவசாயிகளுக்கு இரண்டணவுக்கு நான்கு அணவாக உயர்த்தினாலும் பாதகமில்லை. அதனால் அவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். இதை சர்க்கார் யோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தாராபுரம் தாலுகா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம் என்று எங்கு பார்த்தாலும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பருவ மழை பெய்து செழிப்பாக இருக்கிறது என்று அநேகம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பருவ மழை பெய்திருந்தாலும் தாராபுரம் தாலுகாவில் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் இது தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய தாலுகாவைப்பற்றி இந்த சட்டசபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கூட தெரிந்து இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“எங்கள் ஊரில் குடிதண்ணீருக்குக் கூட வசதியற்ற முறையில் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் பருவமழை தவறி விட்டது. அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதியாவது உடனடியாக செய்து தரப்படவேண்டும்.

“ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர்கூட பாம்பையாறு திட்டத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால் தாராபுரம், பல்லடம், அவினிசி போன்ற பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு அது மிக உதவியாக இருக்குமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றேன். எவ்வித சர்க்காப்போக்கும் சொல்லாமல் சர்க்கார் அதை உடனே ஆரம்பிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அத்தோடு பைகாராவின் உதவியினால் கோவை ஜில்லாவில் மின்சார வசதி பெருகியிருக்கிறது என்று கனம் வி. சி. பழனிசாமி கவுண்டர் சொல்லுகிறார். ஆனால் எங்கள் தாலுக்காவில் மின்சாரவசதி எப்படியிருக்கிறதென்று அவர்களுக்கே தெரியும். எங்கள் தொகுதியில் மின்சார லயன் கூட ஓடவில்லை. ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவுக்கு உடனடியாக மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

“1925-ம் வருஷத்திலே பழனி-திருப்பூர் ரயில்வே லயன் சர்வே ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அது இதுவரையில் கவனிக்கப்படாமல் நின்று விட்டது. ஆகவே அடுத்த 5 வருஷத் திட்டத்திலாவது இந்த திருப்பூர்-பழனி ரயில்வே மார்க்கத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சில நாட்களுக்கு முன்னால் பரீக்ஷார்த்தமாக சில இடங்களில் செயற்கை மழையை வருவிக்கும் சோதனை நடத்தப்பட்டதாக கேள்விப்பட்டேன். அதை எங்கள் தாலுக்காவில் செய்து பார்த்தால் நன்றாக இருக்குமென்ற யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு லோயர் பவானி அணைக் கட்டில் மின்சாரம் எடுப்பதை யோசித்தும், எங்கள் தாலுக்காவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் கடன் வசதி நிறைய கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் நிலைமை ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் எங்கள் தாலுக்

2nd March 1955] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

காவைப் பொறுத்தமட்டிலாவது, நில அடமான பாங்கு கொடுத்திருக்கும் 'லோனை' வசூல் பண்ணைமல் ஒத்திவைக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக பாம்பையாறுத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவந்து எங்களுடைய பஞ்சப் பிரதேசங்களான தாராபுரம், பல்லடம் தாலுக்காக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமாய் மறுபடியும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியுள்ளார்கள். நமது நாடு விடுதலை அடைந்து ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், இதுவரையிலும் பல வரவுசெலவுத் திட்டங்கள் தயாரித்தனிக்கப்பட்டிருப்பினும் கூட மக்களுடைய தேவைகளை கணிசமான அளவுக்கு நாம் செய்து கொடுக்க வில்லை யென்பதை அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து அறியலாம். உண்மையிலேயே இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போடுகிறோம், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் அமைக்கிறோம், பல சிறிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை செய்துவருகிறோம் என்றாலும்கூட பெரும்பாலான வாழ்க்கைத்தரம் நடத்த முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். விளைபொருள்களின் விலைவாசி ஒரேயடியாக வீழ்ந்துவிட்டதை சர்க்காரே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதை எப்படி தடுத்து நிறுத்துவது என்ற யோசனை எதுவும் சொல்லக் காணோம்.

12-34
p.m.

“உதாரணமாக, கரும்பு விலையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரேயடியாக இறங்கியிருப்பதை காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கரையின் விலை ஒரு லீசை 1 ரூபாய் 7 அணுவாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் லாபம் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கே தவிர விவசாயிகளுக்கு இல்லை. 1950-ம் வருஷத்திலே பாரி கம்பெனியாரின் லாபம் அவர்களுடைய புள்ளி விவரப்படியே ஒருலக்ஷத்து 82 ஆயிரம் ரூபாய் சொச்சம். ஆனால் 1951-லே கரும்பு விலையை குறைத்து விட்டார்கள். அந்த ஆண்டில் அவர்களுடைய லாபம் 2 லக்ஷம் ரூபாய்க்குமேல். இப்படி இந்த நாட்டில் உள்ள எழை எளிய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு தக்க விலை கிடைக்க மாட்டேனென்கிறதே தவிர தனிப்பட்ட கம்பெனியார்கள் கொள்வனவுப்பதற்கு வசதியாகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்றால் அவர்கள் உற்பத்திசெய்கின்ற பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை நிர்ந்தரமாக கிடைக்கும்படி உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும். அதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முன் வந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொருள்களின் விலைகள் சற்று குறைந்து அதின் பயனும் வாழ்க்கைச் செலவு குறைந்தால் அது முக்கியமாக நகர மக்களுக்கு நல்லது. நமது ஏற்றுமதி வியாபாரத்துக்கும் அனுசூலமானது என நிதி மந்திரி அவர்கள் திருப்தி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறாரே தவிர விலைவாசியின் சரிவினால் விவசாயிகள் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“நண்பர் ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ‘லைசென்சு கள்’ உள்ள இடங்கள்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சி ‘லைசென்சு’ ஏரியாவிலிருக்கிறது. அங்கே அரசாங்கத்தின் விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் கிடையாது. கம்பெனிகள்தான் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துகின்றன. போன பட்ஜெட் ஆண்டிலேயே எந்தெந்தக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தப் போகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு ஜாப்தா கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரையிலும் எந்தெந்தக் கம்பெனிகளை தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. அங்கேயுள்ள கம்பெனிகளோ மக்களிடமிருந்து கடனை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள். விவசாய மக்களால் பணம் கடனாகக் கொடுக்க முடியாது. சர்க்காரை அணுகி, அவர்கள் 3 சத விசதத்

12-40

[Sri M. Palaniyandi]

[2nd March 1955]

துக்கும் கடன் கொடுத்தால் விஸ்தரிக்க முடியும். ஒன்று, உடனடியாக சர்க்கார் இந்தக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்; அல்லது அவர்களுக்கு கடன் உதவி அளித்து, கிராமப் பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். சில ஜில்லாக்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்படாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டாலும் போடாது. மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவேண்டும். அவர்கள் மோட்டார், பம்பு செட்கள் வாங்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். தக்காவிக் கடனுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் வசதி கிடைப்பதில்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த தக்காவிக் கடன் வசதி உடனடியாகக் கிடைக்கும் என்பது வெறும் பகற் கனவு தான். தக்காவிக் கடன்களை அதிகமாக வழங்குவதற்கும், அதை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். முன்பு இருந்த முதன் மந்திரி கூறியது போல், மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கொஞ்சிக் கேட்டுத் தான் ஏதாவது உதவி பெற முடியுமே தவிர, அவர்கள் எதிரே போராடி வாங்க முடியாது. ஏற்கெனவே பார்டர் போட்டு சேலங்களையும் துணிகளையும் கைத்தறி நெசவாளருக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் போட்டோம். அதற்கு எதோ சாக்குப்போக்குச் சொல்லித் தட்டிக் கழித்து விட்டார்கள். அதே போலத்தான், முன்பு கொண்டு வந்த மில் துணி மீது விதிக்கப்பட்ட வரியும் ஏராளமாக வருவாய் வரக்கூடிய நல்ல வரி இனங்களை யெல்லாம் (அதாவது elastic-taxes) அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு, சில இனங்களைத் தான் நம்மிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இனங்களில் தான் வரியை மேலே மேலே போட்டு மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

“தென்னாட்டில் நிறைய ஆலைகள் நிறுவப்படவேண்டும். இது விஷயமாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேராடி ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருப்பது வறவேந்தத்தக்க விஷயம். நம் நாட்டில் மூலப் பொருள்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. சேலம் ஜில்லாவிலே இரும்புக் கனி இருக்கிறது. ‘அம்மோனியம் பாக்கைஸ்’ இருக்கிறது. சில கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்தால் இங்கே ஒரு தொழிலை நிறுவ முடியும். நெய்வேலித் திட்டத்தை நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் முதல் போட்டு நடத்துவதால், நமக்கு நிகர லாபத்தில் கால் பங்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் 80 லட்ச ரூபாய் செலவுபடுத்ததன் காரணம் என்ன வென்றால், நமது அரசாங்கத்தால் இந்தத் திட்டத்திற்குப் போதிய பணம் செலவழிக்க முடியவில்லை. அதை ஜனவரி மாதத்திலேயே அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். தென்னாட்டிற்கு நிறைய ஆலைகள் வேண்டும் என்பதை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்தவேண்டும். நெய்வேலித் திட்டம் சீக்கிரமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சேலத்திலும் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் படித்த மாணவர்களிடையேயும், கிராம மக்களிடையேயும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. ஒரு ஆசிரியர் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுத்தால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடாது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் பரவிக் கொண்டே வருகிறது. எம்பிளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. படித்த மாணவர்கள் என்ன வேலை கொடுத்தாலும், ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடப் பேரவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாக இதைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், பெரிய ஜீவ நதிகளை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி நீர்த் தேக்கங்களை ஏற்படுத்தியதாகச் சொல்லு

2nd March 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

கிருடர்கள். மேட்டூர் நீர்த் தேக்கம் கட்டப்பட்ட காலத்திலேயே, இன்னும் அதைப் பத்து அடி உயர்த்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகாலமாக நல்ல மழையின் காரணமாக, காவிரித் தண்ணீர் ஏராளமாகக் கடலில் போய் வீணாகக்கொண்டிருக்கிறது. மேட்டூர் அணைக்கட்டை இன்னும் பத்து அடி உயர்த்தினால், தஞ்சை, திருச்சி போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு இன்னும் அதிகத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். எனது நண்பர் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் புள்ளம்பாடித் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது 50 ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்பே ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டுள்ள திட்டம். இன்னும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படவில்லை. அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். 1956-ம் ஆண்டிலேயே இதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று மன்றமே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போலத் தான் 'கட்டளை சாஸல்' திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டுத் திட்டங்களும் தான் திருச்சி ஜில்லாவுக்குப் பயன்படக் கூடியவை.

“ஜாதி சமயப் பாடுபாடில்லாமல், எல்லா ஏழை மாணவர்களுக்கும் மூன்றாம் பாரம் வரை இலவசக் கல்வியளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. போன ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின் போதே இந்த மாதிரி ஜாதி சமயப் பாடுபாடில்லாமல் எல்லா சமூகத்தினருக்கும் இலவசக் கல்வி யளிக்கப் படவேண்டுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

“நமது அரசாங்கம் மதச்சார்பற்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. சில ஹரிஜனங்களும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் எந்தக் காலத்திலேயோ கிருஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்றும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் அளிக்கப்படும் சலுகைகள், மதமாற்றத்தின் காரணமாக இந்தமாதிரி கிருஸ்தவ மதத்தைத் தழுவியவர்களுக்கு மறுக்கப்படவில்லை. ஜாதி சமயப் பாடுபாடில்லாமல் இலவசக் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்பட்டபோல், இந்தமாதிரி கிருஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். மதம் மாறியதன் காரணமாக அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மத மாற்றத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கேற்பட்ட சலுகைகளை நாம் அளிக்காமலிருந்தால் இது மிகவும் பாதகமான விஷயம்.

“அடுத்தபடியாக, இப்போது போட உத்தேசித்திருக்கும் வரி விதிப்பைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். வரி கொடுக்கச் செய்துள்ளவர்களுக்கு வர்போட்டால், அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை. தோட்டப் பொருள்களின் மீது 10½ அணு போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னோம். அந்நியத் தோட்ட முதலாளிகள் மீது அம்மாதிரி வரி போட்டால், சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளின் மீதுதான் வரிப் பளுவைச் சுமத்த சர்க்கார் முன்வருகின்றார்கள். இந்த நிலவரி அதிகப்படிக்கப்பட்டதினால் கிடைக்கும் 75 லட்ச ரூபாயையும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வருவாயை அதிகரிக்க வழங்க விரும்பும் மான்யத்திற்கு 80 செய்யப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே, நமது அரசாங்கத்தார் ஒரு கடனை எழுப்பினார்கள். அந்தக் கடனில் பெரும்பகுதி கோயில் பணங்களிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் பணங்களிலிருந்தும், தனிப்பட்ட பாங்குகளிலிருந்தும் வசூலிக்கப்பட்டது. விவசாயிகளின் பணம் கொஞ்சம் தான். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் செலவழிக்காமல் வைத்திருந்த பணத்தை இந்தக் கடனுக்குக் கொடுத்தவிட்டார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக இந்தமாதிரி வரியைப் போடுவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லுகிறேன். சிறிய விவசாயிகள், அதாவது 10 ஏக்கருக்குக் கீழாக வைத்திருப்பவர்கள், இந்த வரியினால் பாதிக்காமலிருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். பெரிய நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு வரி போட்டு, சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி கிடையாது என்று சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

[2nd March 1955]

12-40 a.m. MR. SPEAKER :—“ There are still a large number of Members who wish to take part in the debate. The Whips of the various Parties have submitted long lists of names of Members who wish to participate in the Budget debate. If we sit in the mornings alone, we will not be able to exhaust the lists. We will sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. in the morning and again from 8-30 to 10-30 p.m. in the night to-morrow and the day after. The Hon. Leader of the House will reply to the debate at 4 p.m. on Saturday. The House will sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. in the morning on Saturday and again sit from 3 p.m. onwards.”

12-50 p.m. * SRI K. VENKATRAMANA GOWDA :—“ Mr. Speaker, Sir, the salient features of the Budget have been explained by the Hon. Finance Minister in his Budget speech. It has to be appreciated that the Government have been enabled to assure this House that the basic needs of the people will be provided and all round progress will be achieved within the final year of the present Plan period. The progress made in the irrigation programme and the electricity schemes and the target of 25 per cent of the rural population having been reached on the Community Development Projects and the National Extension Services are but a few instances which stand in consideration of the realization of the ambition. One vitally important issue, namely, education, deserves special appreciation. The advance made in education by providing schools within reach of a large number of children and making education free for all the poor children up to III Form is really a step forward in the way of establishment of a Welfare State.

“ While speaking on this occasion, I wish to say that the Local Bodies are becoming too inadequate for the growing needs of a Welfare administration. Among their various activities, maintenance of communications is becoming enormous. To the length of roads in their control is now added new roads formed by the effort of the people under the Community Projects and National Extension Services. The resources available with the bodies are too inadequate for the proper maintenance of them and some of the roads are found even disappearing. Even with the outright grant of the sums realized by the additional levy on land, the local bodies cannot maintain them. Therefore, the Government have to consider the desirability of taking over a majority of them, inter-taluk roads at least, from the control of the district boards in the interests of proper upkeep of them and rendering traffic services.

“ To cover a large revenue deficit, Government have come forward with new taxation proposals. Admittedly, the needs of welfare services require to be satisfied by tapping additional sources. While a surcharge on land revenue is a welcome measure, a flat rate of As. 2 in the rupee will work hardship and may prove unduly burdensome to people living in backward areas where the land yield is considerably poor on account of a variety of reasons. Therefore, a reasonable modification of the rate has to be thought of in respect of low-yielding holdings in the backward forest areas. Opinion has

2nd March 1955] [Sri K. Venkatramana Gowda]

been expressed by more than one hon. Member that the attention given by the Government to the needs of Malabar and South Kanara is not adequate. I do feel that proper attention to one of the vital issues, namely, development of roads, is lacking. The people of the rural Malnad areas in South Kanara have been repeatedly agitating for removal of hardships caused by the absence of communication facilities. Recently three bridge works on the roads leading to the great shrine of Sri Subramania in my constituency were recommended by the Chief Engineer, Highways, for being financed from the State allocation of the Central Road Fund. These works, if they been taken up had by the Government would have gone a long way in opening up the backward areas besides facilitating traffic to the holy place. But the Government turned down the proposal. The reason for this action is stated to be that about 62 lakhs of rupees out of the State allocation of the Central Road Fund was going to be spent on the West Coast road which is said to be to the special advantage of the districts of Malabar and South Kanara. It is unfortunate that the Central Scheme of West Coast Highways should be interpreted to be a special advantage to these districts alone and on that account no further grants should be made on really locally useful works. Now, however, since the Government of India have agreed to meet the full cost of the West Coast road and release the State share, this Government should be magnanimously disposed to financing all these three bridge works in question and also other works being the share of the two districts which were subsequently deleted by the Government. The statement of the hon. Finance Minister in his Budget Speech that Government have now decided to use Rs. 30 lakhs out of the sum released by the Government of India for giving black-top to stretches of State highways is causing great concern. According to the rules laid down, the sums allocated from the Central Road Fund have to be utilized for the construction of new roads and bridges. While it is so, the decision of the Government to divert a part of the sum for giving black-top which is only maintenance work is unjust. There are vast areas still without roads and roads without bridges, and it will be unfair to leave them unattended. Therefore, I appeal to the Government to change their decision and help those who are in greater need.

“ In the past for about 30 years, the policy of the Forest Department has been to promote arecanut cultivation within selected areas, in Government reserves. Lands were granted on lease on long term basis and arecanut gardens were raised in them. This helped people's economy and gave employment to many while it also brought considerable revenue to Government. Recently, this policy of leasing for arecanut garden has been found by some unsympathetic officer at the head of the department to be ‘ admitting a potential timber theft in return for a pittance ’ and so leasing for arecanut cultivation has been stopped. The reason given for this change in policy has no basis at all and hence it is unjust. Therefore, I request for intervention by Government in the matter and urge that the old policy of granting suitable lands within Government reserves for arecanut cultivation may be restored early. Thank you, Sir.”

[2nd March 1955]

SRI. K. R. NALLASIVAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களும் . . . அந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்களும் இன்று விவசாயிகளின்மீது சுமத்தப்போகும் வரியைப் பற்றியும் மற்றுமுள்ள விஷயங்களைப்பற்றியும் விவாதித்தார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றி ஒருவரும் இதுவரையில் சொல்ல வில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்ததோ அந்த நிலைமையில் இன்று எந்த மாறுதலும் இதுவரையிலும் ஏற்படவில்லை. அதையே நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தொந்தரவுகளும், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பட்டினி கொடுமைகளும் குறைந்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது இன்னும் குறைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தும் ஒன்றும் பயனடையவில்லை. அவர்கள் பொருட்டு மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தும் அலுத்துப் போய்விட்டார்கள். மற்றவர்களும் அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் அவர்கள் அலுத்துப் போய்விட்டார்கள். சமீபத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட, கைத்தறி அபிவிருத்திக்கு என்று சமீபத்தில் நடுத்தர ஆலைத் துணிகளையே போடப்பட்ட வரிக்கு இன்னும் ராஷ்டிரபதியின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதனால் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவு காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கைத்தறி துணி அதிகம் உற்பத்தியாகி விற்பனையாக மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நம் ராஜ்யத்தில் ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் முடிவை நிறுத்திவைக்க மத்திய அரசாங்கத்துக்குள்ளே அதிகாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டிய அளவுக்கு நடுத்தர ஆலைத் துணி அவ்வளவு இன்றியமையாத பொருள் அல்ல என்பதை இச்சபை என்னுடன் சேர்ந்து வலியுறுத்தும் என்று நான் நம்புகிறேன் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையில் இன்று கைத்தறியாளர்களுடைய நிலைமை முன்பு இருந்ததைவிட மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளினால் அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமா என்று பார்த்தால் அவைகளால் தீர்ந்து விடுவதாக இல்லை. இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளினால் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் மாறுதல் ஏற்படாததாகவே தெரியவில்லை. மாறுதல் உண்டு பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஒன்றும் இது வரையிலும் ஏற்படவில்லை. கைத்தறித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மில் துணிகளுக்கு வரி போடவேண்டிய நிலைமையை உண்டுபண்ண வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் காங்கிரஸ் சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. மெல்லிய மிக மெல்லிய ஆலைத்துணி ரகங்கள் மீது விற்பனை வரி இந்த ஆண்டின் பின்பகுதியில்தான் அமுலில் வந்தது. அதன் மூலம் இந்த ஆண்டில் எஞ்சியுள்ள பகுதிக்கு சுமார் 20 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் எதிர்பார்த்த அளவில் வருவாய் வரவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நினைப்பது சரியல்ல. கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்து ஒரு பலனையும் அடையாமலிருப்பதால் அவர்கள் அலுத்துப்போய் விட்டார்கள். அப்பொழுது இந்த சட்டசபையில் கைத்தறி தொழிலாளர்கள் மீது அனுதாபம் கொண்டிருந்த பலர் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களில் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருப்பதாகவும் நான் கருதவில்லை. உண்மையிலேயே அப்பொழுது இருந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருந்த நடவடிக்கையினால் அவர்களுக்கு பலன் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த அளவு இப்பொழுது கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பலன் அடையவில்லை என்று நான் திட்டமாகச் சொல்ல முடியும். அவர்களுடைய கூலியில் இப்பொழுது உயர்வு கிடையாது. மாதம் 30 நாட்களில் அவர்களுக்கு 25 நாட்களுக்கு மேல்கூட வேலை கிடையாது. ஒரு மாதத்தில் அவர்கள் 10 அல்லது 15 நாட்கள் வேலை பார்த்தால் அதுவே அதிகம்.

2nd March 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு எட்டணு அல்லது பதினாங்குதான் கூலி கிடைக்கிறது. இந்தக் கூலியை வைத்துக்கொண்டுதான் அவர்கள் தங்க ண்டைய வாழ்க்கையை மாதம் பூராவும் நடத்த வேண்டியதாக இருக்கி றது. விலைவாசியும் சரியான நிலைமையில் இல்லை. வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் விலையில் அவர்களால் பொருள்களை வாங்குவதற்கு கட்டுபடியாகவில்லை. அதனால் இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் ஆலோசனை செய்து அவர்களுக்கு பரிசாரம் தேடிக்கொடுக் வேண்டும். மாகாண சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை மத்திய சர்க் கார் கேட்காமல் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் இன்றைக்கு கூட்டுறவு முறையை ஏற்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது.

“இப்பொழுது மாகாணத்தில் அநேக கூட்டுறவுச் சங்கங்களை சர்க்கார் அமைத்து அதற்கெல்லாம் உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார் கள். சுமார் 778 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி 1,25,487 தறிக் காரர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங் களில் நாலில் ஒரு பங்கு தறிக்காரர்கள் தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களையும் கட்டாயமாக நிர்ப்பந்தப்படுத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேரச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி எல்லா தறிக்காரர்களும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு தொழில் நடத்துவதற்கு பெரிய உதவி செய்வதாகும். இப்பொழுது சர்க்காரால் செய்யப்படும் சிறிய உதவியும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கைத்தறிக்காரர்களும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்தாலும் அதை விற்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணி களை விற்க முடியாமல் தெருவில் அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல குடும்பங்கள் இப்பொழுது திரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. ரிப்போர்டைப் பார்த்தால் நாலில் ஒரு பகுதிதான் விற்பனையாகிறது என்று சொல்லப்படு கிறது. பாக்கித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. அப்படி தேங்கியிருப்பதன் மொத்த மதிப்பு ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

“மற்றும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதேட்டையில் 200 வீடு களும் அருப்புக்கோட்டையில் 200 வீடுகளும் ஆக 400 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மொத்தம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

“அது ஒருபுறம் இருக்க, சர்க்காருடைய விற்பனை சங்கங்களில் சுமார் 6 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள துணி தேங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மாகா ணம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டால் 50 லட்சம் ரூபாய் துணி உற்பத்தி யாகிறது. இப்பொழுது நாலில் ஒரு பங்குதான் உற்பத்தியாவதில் செல வாகிறது. மத்திய சர்க்காரின் நடவடிக்கையை பார்த்தால் இதை ஒரு வினம்பரத்திற்காக வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது.

“நம் மாகாணத்தில் இதற்கு முன்பு இருந்த மந்திரி சபையாகிய ஸ்ரீ பிரகாசம் மந்திரிசபை இந்த கைத்தறிக்காரர்களுக்கு சில சலுகைகளை அளித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது பிரதமராக இருந்த கணம் பிரகாசம் அவர்கள் தைரியமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டார். மில் களைக் கட்டுப்படுத்தி அதன் மூலம் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு உதவி அளித்து வந்தார். பிறகு அவர் போய் விட்டார். அதற்குப் பிறகு ராஜாஜி மந்திரி சபை வந்தது. ராஜாஜி வந்தவுடன் அவரும் ஓரளவிற்கு தைரியமாக சில காரியங்களைச் செய்தார். அதிகப்படியாக ஒன்றும் செய்யா விட்டாலும்கூட கரை போட்ட வேஷ்டிகளையும் கரை போட்ட சேலைகளையும் மில்கன் தயாரிக் கக் கூடாது என்றும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்து அதையும் இந்த சட்டசபை ஏகமனதாக அங்கீகரித்து அந்தத் தீர்மானத்தையும் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதற் கெல்லாம் இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒன்றாக இருந்து அந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுத்து அதையும் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். இன்று வரையில் அதற்கு எந்த விதமான

[Sri K. R. Nallasivam] [2nd March 1955]

பதிலும் கிடையாது. அதைப்பற்றிய பேச்சே இதுவரையிலும் இல்லை. ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் இப்பொழுது நிச்சயமாக ஒரு முடிவு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு விவசாயிகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போல் அவர் கைத்தறிக்காரர்களுக்கும் நன்மை செய்யவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை வெகு சலபமாக தீர்த்து விடலாம். நிச்சயமாகவும் தீர்க்கமுடியும். அவ்வளவாக நமக்கு அதிகாரம் இல்லா விட்டாலும் மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை அணுகவேண்டும். நெருக்கடியான நிலைமையைத் தீர்க்கவேண்டும். 1953-ம் வருஷத்தில் கைத்தறிக்காரர்கள் பஞ்சத்தினால் அடிப்பட்டு தெருவில் திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலைமைக்கு அவர்களை விட்டு விடக்கூடாது. மூன்று வருஷங்களாக இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வந்தும் இன்னும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவே இல்லை. அவர்களுடைய பிரச்சனையை இன்னும் தீர்க்க முடியவில்லை. இப்பொழுது சோஷலிஸ்ட் பாணியைப்பற்றி பல கட்டங்களில் பேசப்பட்டு வருகிறது. அதிகார பூர்வமாக தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் அவர்களுடைய பிரச்சனையை தீர்த்து விடலாம். சோஷலிஸ்ட்த்தைப்பற்றி சர்க்கார் சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவைக் காணவேண்டும்.

1-10
p.m.

இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் படுகின்ற கஷ்டம் இவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க குறைந்த பட்சம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்தில் நமது சட்டசபை நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தையாவது நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு வலியுறுத்தியாக வேண்டும். குறைந்தபட்சம் கரைபோட்ட வேஷ்டி, கரைபோட்ட புடவை இவற்றை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் எல்லா நெசவாளர்களையும் கொண்டு வரத்தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அதேபோல விவசாயிகளும் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடன் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். 6 மாதக் கடனாகவே அல்லது மாடு, விதை போன்றவற்றை வாங்க உதவும் கடனாகவோ அளிக்கவேண்டும்.

“கடைசியாக விலைவாசியின் சரிவைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு எப்படி நிவாரணம் அளிப்பது என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவாவது விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களை நியாயமான விலைக்கு வாங்கி அவர்கள் நஷ்டம் அடையாமலிருக்கும்படி தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைய தினம் பெரிய நிலச்சுவாந்தார் களிடைத்திலும் வர்த்தகர்களிடத்திலும் தான் இந்தச் சங்கங்கள் சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஏழை எளியவர்களுக்கு பயன் ஏற்படுவதில்லை. இதைச் சர்க்கார் சீர்திருத்தியாகவேண்டும்.

“விவசாயிகளுக்குத் தக்காவி ‘லோன்’ கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் விவசாயிகளின் கைக்கு இதுபோய்ச் சேருவதேயில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சரிவர கடன் கிடைப்பது கிடையாது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் சட்டதிட்டங்களை மாற்ற வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் பேரில் சர்க்காருக்கு சில யோசனைகளைக் கூற முன் வந்திருக்கிறேன்.

“ஏழை மக்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்றாம் பாரம் வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்க சர்க்கார் முன் வந்துள்ளது. இதனால் கிராமங்களில் அதிகப் பலன் இருக்காது. ஏனென்றால் கிராமங்களில் ஹைஸ்கூல்களை கிடையாது. ஆகவே நிறைய ஹைஸ்கூல்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தினால்தான் இதனால் பயன் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[2nd March 1955] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

“அதோடு இன்றைக்கு விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அப்படி இருக்கும்பொழுது விவசாயிகள் நிலத்தின்பேரில் கட்டக் கூடிய வரியை ரூபாய்க்கு இரண்டணுவாக உயர்த்தி அதனால் வரக்கூடிய பணத்தை ஜில்லாபோர்டுகளுக்கும் பஞ்சாயத்துபோர்டுகளுக்கும் கொடுத்து உதவி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு உசிதமில்லையென்று தெரிகிறது. ஸ்தலஸ்தாபனங்களின் வருமானத்தை நாம் வேறு விதத்தில் அதிகப்படுத்த முடியும். ஜில்லா போர்டுகளுக்கு நிரந்தரமான ஒரு வருவாயை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு நாம் வகை செய்யவேண்டும். அதற்காக இருநூறு ஏக்கரா நிலங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். அப்படிச்செய்தால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வருமானம் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்படியென்றால் அந்த நூறு அல்லது இருநூறு ஏக்கரா நிலங்களில் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் ஏராளமான புளியமரங்களினைவெத்து பத்துவருஷங்கள் காப்பாற்றினால் அவர்களுக்கு அவற்றினால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். இதே போல பத்து அல்லது பதினைந்து பஸ்களை ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் விடுவதற்கும் அனுமதி கொடுக்கலாம். நேற்றையதினம் டேக்ஸேஷன் கமிட்டியினுடைய ரிபோர்ட் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பலமுனைவரி அரை சதவீதம் போடுவது சரியென சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இது விஷயத்தையும் நன்கு யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். சர்க்காருடைய வருமானம் குறையாமல் வியாபாரிகளுக்கு எந்தந்த வகையில் அனுகூலம் செய்யலாம் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

“வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அனேக விவசாயிகள் பம்பு செட்ர்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாததின காரணமாக அவை சரியாக உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. ஐந்து வருஷ தவணையை 10 வருஷங்களில் செலுத்த சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மின்சாரம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கொஞ்சம் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். கிணறுகளிலிருந்து மேலே தண்ணீரைக்கொண்டு வருவதற்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டும். வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஜில்லாக்களில் அப்படி மின்சாரம் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்று அனேகம் விவசாயிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உத்தியோகத் துறையில் விவசாயிகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஐம்பது சதவிகிதம் உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும். தற்சமயம் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக டிப்டி கலெக்டர்களை நியமிக்கப்போகிறார்கள். அதற்கு பல நண்பர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது விவசாயிகளின் பிள்ளைகளில் எவ்வளவு பேர்கள் டிப்டி கலெக்டர்களாக வருகிறார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பல விவசாயிகளுடைய குடும்பத்தில் பிள்ளைகள் படித்துவிட்டு திறமைசாலிகளாக இருக்கிறார்கள். எம்.ஏ. படித்துவிட்டு அவர்களும் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை பொறுக்கப்போகிறார்களா என்பதை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

“ஒவ்வொரு வருஷமும் சென்னை சர்க்கார் வனமகோத்சவம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். செடிகளையும் நடட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது சென்னையிலும் நடக்கிறது, கிராமங்களிலும் நடந்து வருகிறது. அப்படி செடிகளை நும்போது அவைகளை வெள்ளாடுகள் கடித்து விடுகின்றன. அதனால் தோட்டங்களிலுள்ள பல செடி கொடிகள் பாழடைந்து விடுகின்றன. இதைப்பற்றி சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பட்ஜெட்டில் பேசும்போது சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதுவரையில் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. வெள்ளாடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இம்மாதிரி வெள்ளாடுகளை வெளியில் விடக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டும். அவர்கள் அப்படி வெளியில் விடால் அதற்கு தக்க தண்டனை விதிப்பதாகவும் சொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தையும் ஜில்லா

1-20
p.m.

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [2nd March 1955]

போர்டு அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும். வெள்ளாளர்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு தக்க வரி விதிக்கவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தையும் ஜில்லாபோர்டு அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி போட்டால் அதில் தப்பு இல்லை. ஒருவன் ஒரு வெள்ளாடு வாங்கினால் அது ஆறு மாதங்களில் காட்டில் மேய்ந்து இரண்டு குட்டிகள் போடுகிறது. அப்படி ஒரு வருஷத்தில் நான்கு குட்டிகள் போடுகிறது. கடைசியில் ஒரு ஆட்டின் நான்கு குட்டிகளாகின்றன. 100 ரூபாய் ஒருவன் முதல் போட்டால் அவன் ஒரு வருஷத்தில் 250 அல்லது 300 ரூபாய் லாபமடைகிறான். அதனால் காட்டைச் சுற்றி பத்துமைலுக்கு வெள்ளாளர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வரி போடலாம். சென்னையில் பார்த்தாலும் தெரியும். தோட்டக் கதவுகளை திறந்து வைத்துவிட்டால் வெள்ளாளர்கள் உள்ளே வந்து செடிகளை அழிப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனந்த பவன் என்று நாம் பெயர் வைத்து செடிகளை வளர்த்து வந்தால் அதில் வெள்ளாளர்கள் வந்து செடிகளைக் கடித்து அழித்து விடுகின்றன. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த ஆனந்த பவன் என்ற தோட்டத்தை திறந்தபோது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். வெள்ளாளர்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அவைகளை வெளியே விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் வைக்கும் செடிகள் நன்றாக வளரும்.

“சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் பேசும்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி பேசினேன். அந்த இலாகாவை ஒரு தனி மந்திரியினிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தேன். அப்பொழுதுதான் அது சரியாக நடக்கும். அப்பொழுது தான் அதை நாம் சரியாக கண்காணிக்கலாம். இதை பல தடவை நான் சர்க்காருக்கு சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமாக பல முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யப்போவதாக தெரிகிறது. குடிசைத் தொழில் இன்னும் மற்ற தொழில்கள் அதிகமாக நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் தனிப்பட்ட ஒரு மந்திரியை வைத்து அந்த இயக்கத்திற்கு உதவி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நில அடமான பாங்குகள் 1929-ம் வருஷம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. குடியானவர்கள் கடன் பளுவிலிருந்து விலகுவதற்கு வசதி செய்வதற்கு என்று அவைகளை அமைத்தார்கள். அதில் கடன் வாங்கும்போது 20 தவணைகளில் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்தார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை கடன் வாங்கிக் கொண்டோனிருக்கிறார்கள். கடன் பளுவிலிருந்து விவசாயிகள் விலகுவதற்கு வழி இல்லை. அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால் தங்களைய சொத்தை தங்களைய குழந்தைகளுக்கு வைக்காமல் கடனுக்கு விற்று கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டம் கொடுக்காமல் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி அவர்களை காப்பாற்றுவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு.

“என்னுடைய தொகுதியில் கொத்தந்தவாடி என்ற கிராமத்தில் சுமார் 1½ வருஷ காலமாக டாக்டர் கிடையாது. ஆனால் அங்கு ஒரு நர்சும், கம்பவுண்டரும் இருக்கிறார்கள். நல்ல மருந்துகள் அலமாரியில் வைத்துப் பூட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு காயம்பட்டு சிறிய மருந்தாகிய டிங்க்சர் போட வேண்டுமென்றாலும்கூட அங்கு டாக்டர் கிடையாது. இதைப்பற்றி மந்திரிக்கு தெரிவித்தும், பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் போட்டும் அனுப்பு இருக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒரு டாக்டரை நியமிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த ஆஸ்பத்திரியையே எடுத்துவிடவேண்டும். அநாவசியமாக ஒரு நர்சுக்கும் ஒரு கம்பவுண்டருக்கும் சம்பளம் கொடுத்து அங்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. வீட்டு வாடகையும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் சர்க்கார் ஆவன செய்துவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

2nd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. *Report of the Madras Public Service Commission for the half-year ending 31st March 1955, issued in G.O. No. 2578, Public (Services), dated 24th December 1954.*

* 2. *List of Bills passed by the Madras Legislature and assented to by the President or the Governor.*

